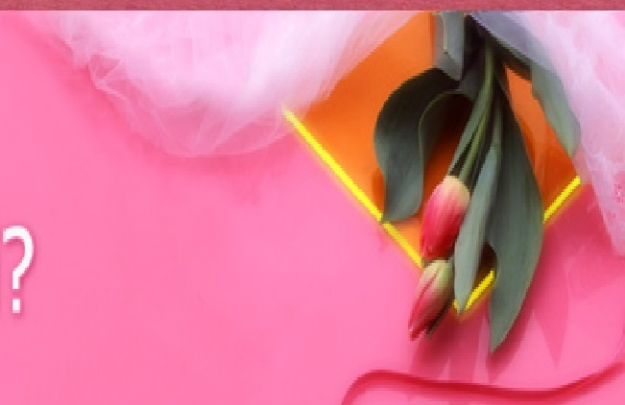

Care este perspectiva Islamică asupra sexualității?

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

**Traducere:
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Daniela Dinu**

PERSPECTIVA ISLAMICĂ ASUPRA SEXUALITĂȚII

الإسلام والجنس
باللغة الرومانية

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشهاب

Traducere:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

© Daniela Dinu

Perspectiva Islamică asupra sexualității

Dr. Abdur-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Traducere:

+ EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

+ Daniela Dinu

Revizuit de:

+ Nica Oana-Alexandra

© Drepturi de autor (Copyright):

Dr. Abdur-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Dreptul de autor îi aparține scriitorului, cu excepția cazului când cartea se utilizează pentru distribuția gratuită, fără nicio adăugare, modificare sau eliminare a conținutului acesteia.

CUPRINS

- *Nota traducătorului*
- *Introducere*
- *Perspectiva Islamică asupra sexualității*
- *Pașii urmați de Islam în sensul reglării modalității de manifestare a instinctului sexualității*
- *Căsătoria în Islam*
- *Alegerea soției*
- *Întâlnirea celor doi soți înainte încheierea căsătoriei*
- *Contractul de căsătorie, mahr-ul (zestrea) și masa de nuntă*
- *Stâlpii căsătoriei în Islam și condițiile acurateței acestei*
- *Eticheta și manierele pentru noaptea nunții*
- *Manierele preludiului între cei doi soți*
- *Modalități de flitrare între cei doi soți*
- *Flirtul în patul conjugal*
- *Flirtul în timpul îmbăierii de după contactul sexual*
- *Flirtul în interiorul casei*
- *Flirtul în afara casei*
- *Drepturile celor doi soți în Islam*
- *Drepturile soției asupra soțului ei*
- *Drepturile soțului asupra soției*
- *Divorțul în Islam*
- *Dezlegarea relației maritale prin decizia soției (khula)*
- *Consecințe ale libertății sexuale*
- *Încheiere*

NOTA TRADUCĂTORULUI

Într-o lume în care totul este posibil, nimic nu este interzis și orice poate fi dus la extrem, și consecințele actelor cărora oamenii le dau curs merg uneori spre o extremă nu întotdeauna dezirabilă.

În societățile occidentale contemporane, «libertatea sexuală» pare a fi devenit o modă și «sexul» nu mai este de mult considerat a fi un tabu.

Contrar concepțiilor și opiniilor vehiculate, Islamul nu vine să interzică nimic din ceea ce este normal și firesc, ci, mai mult, încurajează manifestarea și satisfacerea tuturor nevoilor și trebuințelor specifice naturii umane, trasând doar cadrele de siguranță ale eliberării energiilor specifice acestora.

Islamul nu oprește de la nimic din ceea ce este natural și firesc, ci doar fixează modalitățile optime de manifestare ale acestuia, încurajând ceea ce este benefic și oprind de la ceea ce este nociv. Așadar, Islamul nu interzice, ci doar reglementează, sistematizează, ordonează acțiunile în sensul atingerii unei stări optime de existență a ființei umane și a oferirii unei posibilități de a înlocui frânturile de bucurie fugară și pasageră cu sentimentul unei fericiri absolute și permanente, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi.

Cartea de față vine să contureze într-o formă plăcută și utilă perspectiva Islamică asupra sexualității, fiind, în același timp, un material de informare și mediatizare a concepției Islamice asupra acestei problematice și, în același timp, un îndrumar util pentru fiecare musulman.

Cartea este presărată cu numeroase versete coranice și hadith-uri¹, ceea ce sporește odată în plus valoarea sa, având în vedere că acestea nu sunt altceva decât îndrumări și călăuziri trasate de Creatorul Însuși – Unicul, care știe cel mai bine ce ne este propice și ce nu, Cel care ne-a creat și care cunoaște și cele mai mici taine și ascunzișuri ale noastre, dintre cele ce au fost și cele ce urmează a fi și Unicul Demn de a fi adorat și de a I ne supune, prin respectarea prescripțiilor Sale.

¹ Hadith-ul reprezintă colectarea cuvintelor și acțiunilor Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pe care îl expun unor condiții stricte, de către personae care au trait în preajma Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Când tot ceea ce ne înconjoară este un zbucium și o alergătură continuă doar după ceea ce este palpabil și material, vă invităm la o pauză de respiro pe marginea învățăturilor nobilului nostru Profet – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-o oază de romantism, naturalețe și afecțiune, țărnută, în același timp, de granițe realiste și ferme, propice pentru a îi fi o dreaptă călăuză celui care tinde spre atingerea optimului existenței ființei umane, atât în această Viață Lumească, cât și în Viața de Apoi.

Introducere

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător!

Toată lauda I se cuvine lui Allah Preaînaltul și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Cu adevărat, Islamul privește dorința sexuală că fiind una dintre necesităților bazale, a căror satisfacere se impune cu necesitate, și, mai mult, vede în satisfacerea acesteia un fapt de dorit, atâta timp cât aceasta a fost făcută în modalitatea prescrisă de Allah, și nu o privește ca pe o chestiune ne semnificativă care ar trebui respinsă sau neglijată. A spus Allah Al- 'Alaa (Preaînaltul):

„Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este bună întoarcere.”
[Coran, 3:14]

A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Mi-au fost făcute iubite mie femeile și parfumul și mi-am căutat liniștirea în Rugăciune.” [Bukhari și Muslim]

Cu adevărat, Islamul a interzis abstinerea și respingerea totală a acestei nevoi și aceasta datorită tocmai a caracteristicii Islamului, de a fi Religia naturii înăscute sănătoase a omului, care nu se opune acesteia, ci merge în concordanță cu ea, împlinându-i dorințele și nevoile, în conformitate cu reglementările puse de Legea Islamică, care garantează satisfacerea acestora într-o modalitate corectă și sănătoasă, delimitând-o de animalitatea detestabilă. În același timp, acest instinct se poate constitui ca unul dintre motivele ajungerii oamenilor de Focul Iadului, dacă nevoia din care el decurge a fost satisfăcută în modalități nepermise.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat despre ceea ce îi face cel mai mult pe oameni să intre în Rai, iar el a spus: «Teama de Allah și un caracter bun.» De asemenea, a fost întrebat despre ceea ce îi face cel mai mult pe oameni să intre în Focul Iadului și a spus: «Păcatele făcute cu gura și (cu) părțile intime.»» [Tirmidhi]

În această carte, o să încercăm, cu voia lui Allah, să cunoaștem modalitatea pe care a urmat-o Islamul, în sensul ordonării și organizării modalității de satisfacere a nevoii sexuale și ridicarea ei până la rangul de act de supunere și adorare – astfel încât, dacă se satisface ea în modalitățile acceptate de Legea Islamică, musulmanul este răsplătit pentru aceasta, așa cum este recompensat și pentru celelalte fapte bune ale sale. Abu Dhar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Unii dintre companionii Profetului au spus: «O, Trimis al lui Allah, neamul celor ce dețin bogății au luat toate răsplățile. Se roagă ei așa cum ne rugăm și noi, și postesc ei așa cum postim și noi, și oferă ei milostenii ca urmare a privilegiului că dețin ei averi (și noi nu putem face aceasta).» A spus (Trimisul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oare nu v-a făcut Allah vouă acelea din care să oferiți milostenie?! Cu adevărat, fiecare tasbih² este o milostenie; și fiecare tahmidah³ este o milostenie; și fiecare tahlil⁴ este milostenie; și a îndemna la ceea ce este bun este milostenie; și a opri de la ceea ce este rău este milostenie; și a îți satisface nevoile sexuale (cu soția sa) este milostenie.» Au spus ei: «O, Trimis al lui Allah, oare își satisface vreunul dintre noi poftele lui și este el recompensat pentru aceasta?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

² N.t. – a spune SubhanAllah (Slavă lui Allah!)

³ N.t. – a spune Alhamdulillah (Laudă lui Allah!)

⁴ N.t. – a spune Laa ilaha illaa Allah (Nu există altă Divinitate în afară de Allah!)

asupra sa!): «Vedeți voi, dacă și-ar satisface el nevoile lui prin mijloace nepermise (haram) oare nu i-ar fi (consemnat) lui pentru aceasta un păcat? Tot astfel, dacă și-a satisfăcut el nevoile lui prin mijloace permise, îi va fi lui răsplătită (aceasta).» [Muslim]

Astfel, Islamul a făcut căsătoria modalitatea corectă și dreaptă, prin intermediul căreia omul să-și satisfacă nevoile sexuale și a încurajat la înfăptuirea ei. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cine a avut posibilitatea de a se căsători și nu a făcut-o nu este dintre noi.”⁵

Islamul consideră căsătoria, din punct de vedere al individului, o nevoie naturală și înăscută pentru liniștirea sufletului, iar din punct de vedere al societății, un leagăn din care izvorăște iubirea, îndurarea și altruismul, iar din punct de vedere al speciei, drumul către procreare și continuitate și, deasupra a toate acestea, o cale către protejarea castității, onoarei și demnității, atât în particular, cât și în general vorbind.

Având în vedere acestea, reprezintă oprirea și interzicerea înfăptuirii căsătoriei o oprire și o stopare a apariției acestor beneficii și calități în ansamblul lor, și abaterea de la starea de normalitate naturală și socială în virtutea căreia omul a fost creat.

Scopul căsătoriei în Islam este, cu adevărat, liniștea sufletească și stabilitatea afectivă pentru fiecare dintre cei doi soți. Spune Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.” [Coran, 30:21]

Prin intermediul mariajului, este presupusă, de asemenea, buna conviețuire și protecția oferită de către fiecare dintre cei doi soți partenerului, pentru a nu cădea sau aluneca într-o stare nepermisă de depravare. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Vi s-a îngăduit în noaptea Postului împreunarea cu muierile voastre; ele vă sunt veșmânt vouă, iar voi le sunteți veșmânt lor...” [Coran, 2:187]

⁵ Traducere aproximativă a unui hadith catalogat ca fiind da'if (slab)

Cu toate acestea, se găsesc și dintre aceia care să se opună Islamului, dintre cei a căror natură înăscută a fost schimbată și denaturată și cheamă ei la așa-zisa «libertate sexuală» sau «sexualitate liberă», neîngrădită de reglementări religioase și legislative. Islamul, însă, îi consideră pe practicanții săi mult mai presus decât de a se manifesta asemenea animalelor, interesate în mod exclusiv de satisfacerea imediată a nevoilor lor sexuale, oricum și oricând le este cu putință.

Ce păcat este mai strigător la cer și ce contravenție este mai hidoasă decât cea a unui bărbat care își satisface nevoile sexuale cu o femeie care îi este lui interzisă!

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spune:

„Nu există un păcat, după acela de a Îi face asociați lui Allah, mai mare pentru Allah decât a își satisface bărbatul dorințele sexuale cu o femeie care nu îi este permisă.”
[Ahmad]

Islamul îi educă pe cei care îl urmează în sensul castității și al purității și tinde către a îi îndruma pe o cale sănătoasă, prin care să se asigure, cu voia lui Allah, controlul și direcționarea comportamentelor în sensul satisfacerii nevoilor și instinctelor lor.

Abu Umaamah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„A venit un tânăr la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «O, Trimis al lui Allah, dă-mi mie permisiunea de a comite adulter!» Și s-au năpustit oamenii asupra lui și au spus: «Mih! Mih!»⁶. Și a spus (Profetul - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Aduceți-l aproape.» Și a venit el aproape și s-a așezat lângă Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus: «Oare ai accepta tu aceasta pentru mama ta?» A spus (tânărul): «Nu, jur pe Allah! Fie că Allah să mă sacrifice pe mine în virtutea apărării tale.» A spus: «(Tot astfel) nici (alți) oameni nu ar accepta-o pentru mamele lor.» (Apoi) a spus: «Oare ai accepta-o tu pentru fiica ta?» A spus: «Nu, o Trimis al lui Allah, jur pe Allah! Fie că Allah să mă sacrifice pe mine în virtutea apărării tale.» A spus: «(Tot astfel) nici (alți) oameni nu ar accepta-o pentru fiicele lor.» A spus: «Oare ai accepta-o tu pentru sora ta?» A spus: «Nu, jur pe Allah. Fie că Allah să mă sacrifice pe mine în virtutea apărării tale.» A spus: «(Tot astfel) nici (alți) oameni nu ar accepta-o pentru surorile lor.» A spus: «Oare ai accepta-o tu pentru mătușa ta dinspre

⁶ N.t. – expresie prin care si-au manifestat disprețul fata de el

tată?» A spus: «Nu, jur Allah! Fie că Allah să mă sacrifice pe mine în virtutea apărării tale.» A spus: «(Tot astfel) nici (alți) oameni nu ar accepta-o pentru mătușile lor dinspre tată.» A spus: «Oare ai accepta-o tu pentru mătușa ta dinspre mamă?» A spus: «Nu, jur pe Allah! Fie că Allah să mă sacrifice pe mine în virtutea apărării tale.» A spus: «(Tot astfel) nici (alți) oameni nu ar accepta-o pentru mătușile lor dinspre mamă.» Și a pus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mâna sa pe el și a spus: «O, Allah, iartă-i lui păcatul său și purifică inima sa și păstrează castitatea sa.» După aceasta, n-a mai fost acel tânăr atras de ceva nepermis lui.” [Ahmad]

Islamul nu promovează conceptul monastic de abstenența și izolare de Viața Lumească și lăsarea de-o parte a încântării și a stării de bine în forma ei naturală și plăcută pe care Însuși Allah a acceptat-o. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Au venit trei oameni la casele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să întrebe despre modalitatea de adorare și supunere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). În vreme ce au fost ei înștiințați despre aceasta, au simțit ca și cum aceasta ar fi (prea) puțin și au spus: «Și unde suntem noi în comparație cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)⁷?! Cu adevărat, i-a iertat lui Allah ceea ce a fost și ceea ce va fi din ceea ce e greșit.» A spus unul dintre ei: «În ceea ce mă privește, însă, cu adevărat mă voi ruga eu în noapte fără încetare!» Și a spus un altul: «Eu voi posti tot timpul și nu voi opri Postul meu.» Și a spus celălalt: «Și eu mă voi separa de femei și nu mă voi căsători niciodată.» Și a venit Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Voi sunteți cei care ați spus aceasta și aceasta? Jur pe Allah că eu, cu adevărat, sunt mai cu teamă de Allah decât voi și mai pios, însă postesc eu și opresc Postul meu și fac Rugăciunea (în noapte) și mă odihnesc eu și mă căsătoresc cu femeile, iar cel care neagă Tradiția mea nu este de-al meu.»” [Bukhari]

Așa cum de altfel Islamul nu acceptă nici denaturarea în sensul unei bestialități animalice necontrolate ce urmărește în sens exclusiv satisfacerea poftelor și a dorințelor.

Mohammed Qutub spune:

„Și nu găsim în Islam vreo problemă în privința sexualității; căci, cu adevărat, Islamul pune tuturor tendințelor înnăscute – fără a face excepție în privința instinctului sexual – stavile, nu pentru a le opri și interzice, ci, dimpotrivă

⁷ N.t. – în sensul că noi nu suntem asemenea lui, nu ne putem compara cu el

pentru a direcționa într-un sens optim și superior modalitatea de satisfacere a acestora.

În privința tendințelor înnăscute, astfel, Islamul creează prescripții, nu pentru a le suprima și a le respinge, în sensul considerării lor ca „impurități”, ci delimitează modalitățile permise de satisfacere a acestora, care sunt tocmai granițele puse de Allah, cu care (El) le-a îngrădit și despre care El, Preaînaltul, a spus:

„... Acestea sunt prouncile lui Allah și nu le încălcați!...” [Coran, 2:229]

Acestea sunt cele pe care Allah, în virtutea Autocunoașterii și Înțelepciunii Sale, le cunoaște ca fiind limitele de siguranță pentru eliberarea acestei energii și căile prin care se poate obține binele și starea optimă, atât a individului, cât și a societății în ansamblul ei.

În ceea ce privește însă Jahiliyah⁸, aceasta recunoaște necesitatea restricționării și îngrădirii tuturor tendințelor înnăscute (ale omului), mai puțin instinctul sexual; și acesta este singurul dintre tendințele umane înnăscute care s-a dorit a fi lăsată fără de vreun control, altul decât dorința fierbinte și frenezia nebună.

Tot Jahiliyah, însă, nu încurajează, spre exemplu, manifestarea nevoii de împrăștiere, de a poseda ceva, întru a se manifesta fără a fi sub controlul anumitor prescripții și nu i se permit omului toate cele spre care îl împinge sinele său și nici să acapareze el tot ce ar vrea de oriunde ar vrea și cataloghează acest act ca o comitere a infracțiunii de furt pentru care este pedepsit de lege. Tot astfel se întâmplă și în cazul satisfacerii nevoilor de hrană, acoperire a corpului și adăpost a căror satisfacere nu este lăsată la întâmplare, pradă poftelor și dorințelor.”⁹

Dr. Abdul Rahmaan b. Abdul-Kareem ash-Sheha

⁸ N.t. – prin acest termen este desemnată, de regulă, perioada preislamică, numita generic ca «societate a ignoranței»

⁹ *Manhagi at-Tarbiyah al-Islaamiyyah*, vol. 2, pag. 218-219

Riyadh, 11535

P.O. Box 59565

Email: alsheha2@gmail.com

<http://www.Islamland.org>

Perspectiva Islamică asupra sexualității

Islamul consideră dorința sexuală că fiind un impuls imperativ, a cărui satisfacere se impune cu necesitate și care nu trebuie refulată și respinsă, însă satisfacerea acesteia trebuie să se facă în cadrele normative trasate de Cel¹⁰ care a creat cele două jumătăți ale cuplului — partea femeiască și partea bărbătească – dintr-o “picătură” și a făcut căsătoria modalitatea «shara'iy¹¹ de satisfacere a acestei dorințe, prin intermediul căreia sunt împlinite nevoile fiecăruia dintre cei doi parteneri. În același timp, însă, Islamul a avertizat asupra interzicerii satisfacerii acestei nevoi în afara căsătoriei și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), lăudându-i pe cei care împlinesc aceasta în modalitatea prescrisă:

„Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți dreptcredincioșii, ~ Care sunt smeriți în Rugăciunea lor ~ Și care rămân departe de vorbele deșarte ~ Și care fac Dania [Az-Zakat] ~ Și care își păzesc castitatea ~ Afară de soatele lor și de aceea ce stăpânesc mâinile lor drepte, căci pentru aceasta nu sunt ei învinuiți.” [Coran, 33:1-6]

Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a încurajat căsătoria, având în vedere că ea este și una dintre tradițiile (Sunnah) practicate de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), precum și de către Profeții de dinaintea sa (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Pentru a încuraja și a face plăcută aceasta oamenilor, a spus Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic):

„Am Trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn decât cu voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Coran 13:38]

Nobilul Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a îndemnat pe oameni la căsătorie și a încurajat procrearea a cât mai multor urmași, în sensul sporirii comunității

¹⁰N.t. – Allah, Creatorul

¹¹ N.t. – modalitatea prescrisă de Legislația Islamică (Sharia)

musulmane și a dăinuirii acesteia. S-a relatat de la Ma'aqil ibn Yasar (Allah sa fie mulțumit de el!):

„Un bărbat a venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Trimis al lui Allah, cu adevărat am găsit eu o femeie de viță nobilă și bogată, numai că nu este ea fertilă, oare să mă căsătoresc cu ea?» Și (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a oprit pe el de la această. Apoi a venit și a doua oară și a spus același lucru și iar l-a oprit pe el de la a face aceasta. Apoi a venit el și a treia oară și a spus același lucru, la care Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Căsătoriți-vă cu (femei) iubitoare și fertile, căci, cu adevărat, eu mă voi mândri (cu numărul mare de membri ai) comunității mele în fața celorlalte comunități (în Ziua Judecării).»”

[Bukhari și Muslim]

Mai mult, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a prescris celor care i-au urmat acordarea suportului necesar încheierii căsătoriei pentru aceia care caută prin aceasta o cale de satisfacere a nevoilor lor, în modalitatea acceptată de Legislația Islamică.

S-a relatat de la Abu Hurayrah (Allah sa fie mulțumit de el!) că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă v-a venit (în pețit un bărbat) de al cărui caracter și religie sunteți mulțumiți, dați-i lui de soție (dintre femeile aflate sub grija voastră); și dacă nu o faceți, va fi (această un motiv de) ispita pe pământ și mare stricăciune.”

[Bukhari și Muslim]

Islamul i-a încurajat pe tutori într-o ușurare a chestiunilor legate de căsătorie și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dintre (semnele) prosperității unei femei sunt: ușurință (cu care se face) căsătoria ei, ușurință (cu care se stabilește) mahr¹² - ul ei și ușurință (eliberării) uterului ei (în timpul nașterii).”

[Bukhari și Muslim]

Islamul a prescris celor care l-au urmat să împlinească căsătoria și să îndepărteze de ei teama sărăciei și a neputinței de a face față cerințelor acesteia și a spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

¹² N.t. – o sumă de bani sau anumite bunuri pe care femeia are dreptul să le pretindă viitorului ei soț în vederea căsătoriei

„Căsătoriți-vă pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare Mila Sa, căci Allah este Al-'Wasi, Al-'Alim [Cel cu Har Nemărginit și] Bineștiutor].” [Coran, 24:32]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(Sunt) trei (cei) care au dreptul lor la Allah de a fi ajutați de către Acesta: cel care luptă pe calea lui Allah, cel care dorește să se căsătorească pentru a se proteja și a își păstra castitatea și sclavul care caută să își cumpere libertatea.”

[Bukhari și Muslim]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a prescris în mod special tinerilor să se grăbească întru a se căsători și, totodată, ne-a vădit nouă modalitatea în care cei care nu găsesc cele necesare încheierii căsătoriei să aibă mai ușoară situația lor și să își țină în frâu poftele și dorințele și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„O, voi, tineri, acela dintre voi care este capabil să suporte cheltuielile (aferele acesteia) să se căsătorească, căci în aceasta¹³ este mai multă «plecare a privirii»¹⁴ și o mai bună pavăză a castității voastre¹⁵, iar cel care nu este capabil (să se căsătorească), atunci să postească, căci cu adevărat această (ajută la) tăierea poftelor.”

[Bukhari și Muslim]

Aceluia care nu a găsit posibilitatea de a se căsători din cauza constrângerilor de ordin material și a imposibilității de a onora cheltuielile aferente mariajului, i-a prescris Islamul păstrarea demnității sale și sublimarea manifestării instinctelor sale în sensul animalității și al bestialității. Și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Aceia care defăimează femei evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare.” [Coran, 24:23]

Nobilul Coran ne aduce un măreț exemplu de demnitate prin stăpânirea dorinței sexuale și izbândirea împotriva poftelor și plăcerilor în povestea lui Iosif (Yusuf – Pacea lui Allah fie asupra sa!), pentru a fi un model demn de urmat de către tinerii musulmani. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

¹³N.t. – căsătoria

¹⁴N.t. – adică te ajută întru a nu privi la lucruri interzise

¹⁵N.t. – traducere aproximativă din limba arabă a formulei „ 'ahsan li-l-fargi' ”

„Și a vrut să-l ademenească, împotriva voinței lui cea în a cărei casă se afla și a încuiat ușile și i-a zis: «Vino încoace!» Însă el i-a răspuns: «Ferească Allah! Stăpânul meu mi-a dat bun loc. Într-adevăr nelegiuirii nu izbândesc!» ~ Avea ea poftă de el și ar fi avut și el poftă de ea, de n-ar fi văzut semnul Domnului său. Astfel [am făcut Noi], ca să îndepărtăm răul și fapta rușinoasă de el, căci el era unul dintre robii Noștri aleși.” [Coran, 12:23-24]

Acesta este cazul chiar și dacă ar fi rezultatul nelăsării pradă dorinței sexuale închisoarea și schingiuirea. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) prin cuvintele lui Iosif (Yusuf – Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„A zis ea: «Priviți-l pe acela pentru care voi m-ați clevetit! Am încercat să-l ademenesc în pofida voii lui, însă el s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de nu va face ce-i poruncesc, să fie întemnițat și să fie printre cei umiliți!» ~ Atunci a zis: «Doamne! Temnița îmi este mai dragă decât aceea la ce mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta de la mine vicleșugul lor, voi simți dorința pentru ele și voi fi astfel printre cei proști.»” [Coran, 12:32-33]

Islamul interzice cu desăvârșire eliberarea energiei sexuale în maniere respinse de către Legislația Islamică. Pentru cel care se teme, însă, pentru sinele său și de faptul că va cădea în păcatul adulterului, a fost permisă masturbarea ca o soluție extremă de eliberare a tensiunilor sexuale, în situațiile limită în care cel în cauză nu găsește nicio altă ieșire decât fie adulterul, fie masturbarea. În astfel de situații, va fi ales „răul mai mic”, având în vedere că adulterul este unul dintre păcatele majore, iar masturbarea este un păcat dintre faptele interzise.

Pașii urmați de Islam în sensul reglării modalității de manifestare a instinctului sexual

Islamul a interzis tot ceea ce se poate constitui ca factor favorizant trezirii dorinței sexuale – excepție făcând relația soț-soție – și aceasta datorită temei de a cădea în cele cu privire la care Islamul a avertizat și de la care a oprit. Este evident faptul că acela care și-a activat și și-a alimentat poftele și dorințele, în cele din urmă va căuta, fără îndoială, și o modalitate prin care să poată elibera această tensiune și energie, chiar și dacă face aceasta prin modalități ilicite, precum adulterul și homosexualitatea, fie printr-o acceptare reciprocă între persoanele implicate, fie prin forță; ori în cele mai puține cazuri se optează pentru masturbare, care, de asemenea, este o practică interzisă din punctul de vedere al Legislației Islamice.

Dintre stavilele pe care Islamul le-a pus în fața alimentării dorinței sexuale, amintim:

- Islamul ne îndeamnă să fim prevăzători și să ne luăm anumite măsuri de siguranță, iar aceasta o putem face prin separarea locurilor de dormit ale copiilor. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Impuneți-le copiilor voștri să facă Rugăciunea la (vârsta) de șapte ani, admonestați-i pentru (neîndeplinirea) acesteia la zece ani și separați-i pe ei în locurile lor de dormit.”

[Bukhari și Muslim]

Aceasta trebuie făcută din cauza temei de consecințele ce pot decurge din apropierea și atingerea fizică între ei în timpul somnului, care poate fi un factor favorizant al stimulării instinctelor și trezirii poftelor.

- Islamul le-a prescris femeilor musulmane să se acopere în fața bărbaților străini lor și aceasta în virtutea protecției lor, a păstrării castității și a depărtării de orice ar putea conduce la alimentarea poftelor și trezirea instinctelor. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a spus:

„O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelescă în jilbaburile¹⁶ lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Al-Ghafur, Ar-Rahim [Iertător, Îndurător].”
[Coran, 33:59]

Islamul le-a permis femeilor în vârstă, care nu mai au intenția de a se căsători și care nu mai simt dorința și nici nu mai reprezintă un centru de interes din punct de vedere fizic, să renunțe la acoperirea lor. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Cât despre muierile ajunse de bătrânețe, care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este niciun păcat dacă ele își scot vălurile, însă fără a dori să-și arate podoabele. Dar, dacă se rețin, este și mai bine pentru ele. Și Allah este As-Sami', Al-'Alim [Cel care Aude Totul și Bineștiutor].” [Coran, 24:60]

- Islamul a prescris plecarea privirii de la ceea ce nu este permis a fi privit, și aceasta datorită posibilității trecerii succesive de la „privirea nevinovată”, așa cum ar numi-o unii, la nivelul privirii cu poftă, apoi la nivelul gândului și la dobândirea a ceea ce este poftit, apoi la nivelul punerii în fapt a acestui gând și la comiterea păcatului. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

¹⁶ N.t. – acoperamintele lor prescrise de Legislația Islamică

„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Bineștiutor [Khabir] a ceea ce fac ei. ~ Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Coran, 24:30-31]

Ibn Al-Qayym (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Având în vedere că acesta (adulterul) poate începe cu o privire, a fost precedat el de prescripția plecării privirii ca protecție întru păstrarea castității. Și toate întâmplările încep cu o privire, așa cum cel mai întetșit foc este început de cele mai mici scânteii. Este întâi o privire, apoi gândul, apoi un pas și apoi păcatul. Și pentru aceasta s-a și spus: «Cel care a ținut în frâu aceste patru lucruri, și-a protejat Religia sa: privirile, gândurile, vorbele și pașii (săi).»”

Se poate întâmpla ca cineva, din greșeală, să vadă ceva ce nu îi este permis să vadă, însă, ceea ce se interzice în această privință este persistența privirii și repetabilitatea ei.

I-a spus Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) lui Ali ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de el!):

„O, Ali, nu urma tu (primei) priviri cu o (altă) privire. Căci prima (privire) este a ta, iar cea din urmă (a doua privire) nu (mai) este a ta.”¹⁷

[Bukhari și Muslim]

Pentru că Islamul dorește încurajarea protejării privirilor de la a ajunge la ceea ce le este interzis, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a evidențiat recompensa pe care o obține dreptcredinciosul musulman care își pleacă privirea de teama lui Allah Al-'Aziz (Cel Atotputernic) și căutând Mulțumirea Acestuia:

¹⁷ N.t. – probabil în sensul că, dacă în mod accidental ai privit la ceea ce este interzis pentru tine să privești, nu tu vei da socoteală pentru aceasta, dar dacă vei continua să privești, aceasta nu ți se cuvine ție și vei da socoteală pentru ea, pentru că cea de-a doua privire se consideră a fi a Satanei, și Allah știe cel mai bine!

„Privirea este o săgeată otrăvitoare dintre săgețile lui Iblis¹⁸, așadar, cel care renunță la ea teama lui Allah, l-a răsplătit pe el (Allah) cu o credință a cărei dulceață o va regăsi în inima sa.”

[Bukhari și Muslim]

• Islamul **a prescris obligativitatea cererii permisiunii de a intra** și aceasta de teama de a nu vedea ceea ce a oprit Legislația Islamică a fi văzut. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduința [să între] cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, precum și aceia dintre voi care nu au ajuns vârștnicia, de trei ori: înainte de Rugăciunea [As-Salat] din zori, când vă scoateți veșmintele voastre la amiază și după Rugăciunea [As-Salat] de seară – cele trei momente când vă dezbrăcați. În afară de acestea, nu este niciun păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Bineștiutor și Înțelept].” [Coran, 24:58]

De asemenea, Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) a spus:

„Dar când au ajuns copiii voștri la vârștnicie, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Al-'Alim, Al-Hakim [Bineștiutor și Înțelept]. [Coran, 24:59]

• De asemenea, **Islamul a interzis imitarea femeilor de către bărbați și a bărbaților de către femei.**

Ibn Abas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a blestemat pe bărbații care imită femeile și femeile care imită bărbați.”

[Bukhari]

• Islamul **a oprit de la a privi la părțile intime ale zonelor intime ale bărbatului sau femeii, ceea ce ar putea fi incitant, stimulant din punct de vedere sexual, și de asemenea, fotografiile indecente de acest gen**

Abdur-Rahmaan ibn Abu Sa'id Al-Khudri a relatat de la tatăl său (Allah să fie mulțumit de ei amândoi!) cum că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁸ N.t. – unul dintre numele Satanei

„Să nu privească bărbatul la zona intimă a (altui) bărbat și să nu privească femeia la zona intimă a (altei) femei și să nu se acopere doi bărbați cu același acoperământ și nici să nu se acopere două femei cu același acoperământ.”

[Muslim]

• Islamul **a oprit de la ascultarea a ceea ce poate incita dorința sexuală, precum muzica și cântecele indecente** și altele asemenea lor, și aceasta pentru că, de regulă, prin natura lor, ele deschid minții drumul către ceea ce este greșit și o incită la facerea a ceea ce este interzis. Cu adevărat, adevăr au grăit vechii învățați ai Islamului atunci când au considerat că muzica trezește poftele și dorințele și au spus: „*Cu adevărat, muzica cheamă la adulter.*”

• Islamul **a oprit de la a sta împreună cu băieții tineri care nu prezintă încă semnele pubertății și a privi îndelung și cu insistență la aceștia**, mai ales în cazul celor plăcuți la înfățișare dintre ei.

Abu Hurairah (Allah sa fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie supra sa!) a spus:

„I-a fost scrisă fiului lui Adam¹⁹ partea lui de adulter – despre care nu este nicio îndoială că o va afla – căci pentru ochi, adulterul comis de ei este în cele pe care le privește (dintre cele care nu-i sunt premise), și pentru urechi, adulterul lor este în ceea ce aud (dintre cele care nu le sunt premise), și pentru limbă, adulterul ei este în ceea ce spune (dintre cele care nu-i sunt premise), și pentru mână, adulterul comis de ea este în ceea ce atinge (dintre cele care nu-i sunt premise), și pentru picior, adulterul comis de el este pasul (spre cele care nu-i sunt premise), iar inima iubește și dorește, iar din toate aceste cauza, persoana se poate apropia de ceea ce îi este interzis și chiar să facă ceea ce îi este interzis.”

[Muslim]

• Islamul **i-a interzis bărbatului să rămână singur cu o femeie străină de el**²⁰ din cauza faptului că aceasta ar putea fi o ocazie oferită ispitelor Satanei de a îl împinge pe el la comiterea unui păcat. A spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Și sa nu rămână vreunul dintre voi singur cu o femeie (străină de el), căci Satana este cel de-al treilea (împreună) cu voi.”

[Ibn Hibban]

¹⁹ N.t. – fiecarui om

²⁰ N.t. – pentru care nu este mahram

• De asemenea, **Islamul a oprit de la interrelaționarea liberă între persoanele de sex opus**, și aceasta din cauza tipurilor interzise de relații ce pot decurge din aceasta; și pentru că tot ceea ce duce la ceva interzis este considerat, de asemenea, interzis.

Mohammed Qutub²¹ a spus:

„Cu adevărat, a fost așa-zisa «interrelaționare liberă inocentă» între persoanele de sex opus (în forma unui sistem de învățământ mixt) un colosal mit pe care l-a emis Vestul la începutul decăderii sale (prin depărtarea de principiile religioase), prin care s-a încercat tratarea tensiunilor de ordin sexual. Pentru o vreme, învățații au insistat în psihologie și științele sociale asupra beneficiilor și consecințelor pozitive ale acesteia, urmând ca mai târziu să revină Vestul asupra acestei concepții și să o regândească, astfel încât, în prezent, nici măcar nu mai este ea amintită, după ce s-au făcut vizibile consecințele sale naturale inevitabile. În ceea ce îi privește, însă, pe psihologi și psihiatri, aceștia s-au detașat de vechea lor opinie cu privire la așa-numita «interrelaționare liberă vizibilă» (în văzul lumii) între persoanele de sex opus în forma dansului pe o anumită muzică, petrecerile de ceai sau ieșirile în aer liber sub supravegherea directă a părinților sau a profesorilor. Ei susțin astăzi cum că fiecare astfel de interrelaționare este menită să stârnească resimțirea dorinței sexuale și nu, dimpotrivă, să o facă să dispară. Și dacă aceste simțăminte au fost mute sau reduse la tăcere ca urmare a prezenței unei anumite audiențe care le-a împiedicat de la a se putea manifesta efectiv sau datorită jenei sau sfiei față de cei prezenți sau pentru oricare alt motiv, consecința acesteia este un anumit tip de teamă și neliniște psihică și nervozitate, după această liniște temporară, care este afișată în întrunirile mixte, nu poate conduce decât la producerea uneia dintre următoarele două situații: fie să fie forțat tânărul într-o se refugia într-un alt loc în care nu există împrejurul său aceste stăvili sociale și să caute o cale de eliberare a acestor tensiuni nervoase în modalități ilicite, fie să rămână cu această teamă și neliniște nocivă din punct de vedere nervos.. Așadar, ce tip de inocentă și educare este, oare, acesta?!”

• **Islamul a oprit-o pe femeie de la a descrie soțului ei orice altă femeie** și aceasta datorită temei de a nu ajunge să o iubească el pe ea și, ca urmare, să ajungă să își urască familia datorită faptului că s-ar putea să regăsească în descrierea acelei femei unele calități pe care el le-ar dori, dar pe care nu le găsește în soția sa, sau poate ajunge să îl ispitească pe el Satana și să îl împingă într-o dobândă.

Abdullah ibn Mas'ud a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Să nu se întâlnească o femeie cu o (altă) femeie, apoi să o caracterizeze soțului ei sau să o descrie unui bărbat, ca și cum (acesta) ar privi la ea.”

²¹ în lucrarea *Al-Insan beyn al-maadiyah uua-l-islam*

[Ibn Hibban]

- **Islamul a interzis înfrumusetarea femeilor și ieșirea din spațiul lor privat** parfumate, împodobite și neacoperite corespunzător, pentru că prin aceasta atrag asupra lor atenția vânătorilor de instincte dintre oameni și este un factor favorizant al trezirii poftelor și dorințelor, constituindu-se astfel ca fiind una dintre căile ce conduc la păcat. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Sedeți în casele voastre și nu vă arătați [nurii], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului], rușinea și să vă curătească pe voi întru totul.” [Coran, 33:33]

Tot astfel, Islamul a oprit femeia să își îndulcească glasul și i-a cerut să se exprime pe un ton domol și supus atunci când se adresează unor bărbați străini de ea și aceasta tocmai pentru a o ține la adăpost de cei în ale căror inimi se află boala dorinței de adulter. Astfel, se impune ca o femeie să vorbească cu bărbații străini de ea, numai dacă aceasta se impune cu necesitate și doar atât cât este strict necesar și să nu transforme discuția purtată într-un flirt²².

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Sedeți în casele voastre și nu vă arătați [nurii], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului], rușinea și să vă curătească pe voi întru totul.” [Coran, 33:33]

- **Islamul a interzis, de asemenea, dezgolirea trupului²³ și lăsarea la vedere a părților atrăgătoare și ispititoare ale acestuia.** A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti.” [Coran, 7:26]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Pe două categorii dintre oamenii Iadului nu le-am văzut (în vremea mea): bărbații care au niște bice asemenea unor cozi de vaci cu care lovesc oamenii și femeile îmbrăcate (ca și cum ar fi) dezbrăcate și care se unduiesc lasciv, aplecându-și pe-o parte capetele lor,

²² N.t. – ceea ce este, de altfel, valabil și pentru bărbați în egală măsură

²³ N.t. – nuditatea

(sunt) asemenea cocoșelor de cămilă, nu intră ele în Rai și nici (măcar) nu vor simți mirosul lui, deși mirosul său se simte de la o distanță de așa și așa (de departe).”

[Muslim]

Islamul a clarificat cine sunt cei cărora îi este permis femeii să își arate frumusețea și anume cei care sunt „mahram”²⁴ pentru ea. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Coran, 24:31]

• **Islamul i-a interzis femeii să călătorească singură, fără a fi însoțită de o persoană „mahram”**²⁵, precum sunt soțul, sau tatăl, sau fratele acesteia, sau unul dintre apropiații săi de sex masculin cu care nu i-ar fi permis să se căsătorească, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Să nu rămână un bărbat singur împreună cu o femeie (străină de el) și să nu călătorească vreo femeie decât dacă are împreună cu ea un mahram.» Și s-a ridicat un bărbat și a zis: «O, Trimis al lui Allah, am fost recrutat să merg în această și această bătălie, iar soția mea merge să facă Pelerinajul (Hajj).» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Du-te și fă Pelerinajul împreună cu soția ta!»”

[Bukhari]

Așadar, prin această prescriptive, Islamul vizează păstrarea onoarei și demnității femeii, ca și protejarea ei. Așa cum este binecunoscut, de regulă, călătoria presupune multe greutăți și costuri, iar femeia, prin natura ei, este slabă și delicată, atât din punct de vedere fizic, din cauza unor chestiuni specific femeiești, precum menstruația, sarcina, alăptarea, lăuzia, precum și din cauza ușurinței cu care poate fi condusă de sentimentele și simțămintele sale și impulsivitatea acțiunilor și a naturii sale ușor influențabile de cele care o înconjoară

²⁴ N.t. – prin termenul de „mahram” sunt desemnate, în Islam, persoanele de sex masculin cu care o femeie se află în anumite relații de rudenie, prin sânge sau prin alianță și aceștia sunt prezentați în versetul din Surat An-Nur (24), prezent mai jos.

²⁵ Vezi nota 22

De asemenea, în călătoria sa, ea are nevoie de cineva care să o apere de eventualii răufăcători care ar dori să abuzeze de banii sau de onoarea ei sau în orice alt fel. Din cauza construcției sale fizice firave, nu este întotdeauna în măsura de a se apăra, tot la fel cum, de asemenea, în timpul călătoriei, ea are nevoie de cineva care să răspundă cerințelor sale și să o ajute întru satisfacerea nevoilor sale, astfel încât să îi asigure acesteia confortul deplin, iar mahram"-ul femeii în Islam este chemat să facă toate aceste lucruri, astfel încât femeia să nu se vadă nevoită să apeleze la un bărbat străin de ea.

• De asemenea, **Islamul a prescris că, dacă un bărbat a văzut o femeie nepermisă lui, care i-a trezit anumite dorințe sexuale, să își satisfacă el aceste nevoi împreună cu soția sa**, întrucât aceasta este calea corectă și dreaptă de împlinire a dorințelor și poftelor sale și, totodată, un scut împotriva amăgirilor și vicleșugurilor Satanei (Allah să ne apere!). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, femeia este întâlnită (uneori) în imaginea (pe care o înfrumusețează pentru un bărbat) Satana; așadar, dacă a privit vreunul dintre voi la o femeie (și a simțit dorința) să meargă la soția sa (pentru a își satisface nevoia sa), căci, cu adevărat, aceasta face să dispară (răul) a ceea ce este în sinele sau.”²⁶

[Muslim]

Islamul a permis neîntârzierea satisfacerii nevoilor sexuale ale fiecăruia dintre cei doi soți în cazul în care unul dintre ei își exprimă dorința pentru această și i-a interzis femeii să îi refuze soțului ei satisfacerea dorințelor sale sexuale, tocmai datorită consecințelor pe care le poate avea refuzul ei în sensul împingerii acestuia la a se gândi la eliberarea acestei tensiuni și energii în modalități interzise de Allah Al-Hamdi (Călăuzitorul) sau să îl oblige pe el la inhibarea acestei nevoi, care, de asemenea, poate avea numeroase consecințe negative, atât din punct de vedere psihic, cât și fizic. Pentru aceasta, Islamul a insistat asupra acestui aspect și a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dacă un bărbat a chemat-o pe soția sa în patul lui și ea nu a venit și a dormit el mâniat pe ea, au blestemat-o pe ea Îngerii până ce a ajuns dimineața.”

[Muslim]

Aceasta este valabil și în sens invers, având în vedere, de asemenea, obligativitatea bărbatului de a satisface nevoile sexuale ale soției sale, astfel încât să nu se ajungă la pierderea controlului asupra acestei chestiuni și să ajungă ea în situația de a se gândi la posibilitatea satisfacerii acestor nevoi într-o manieră interzisă.

²⁶ Cu sensul că Satana face ca bărbatul să o vadă frumoasă pe o anumită femeie atunci când o întâlnește și să o dorească

Imam Ibn Hazem a spus că este obligatoriu pentru un bărbat să întrețină raporturi sexuale cu soția sa, și aceasta, cel puțin o dată pe lună, în perioada de curățenie dintre două menstruații, dacă poate face aceasta, iar dacă nu, este considerat că el că nu i s-a supus lui Allah Al- 'Alaa (Preaînaltul) prin abaterea de la una dintre prescripțiile Lui, Preaînaltul, iar evidența adusă în acest sens este însuși Cuvântul lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul)

„Te întreabă despre [împreunarea] cu femeile în timpul menstruației. Spune: «Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curăța! Iar dacă sunt curate, puteți veni la ele așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc are se curătesc.»» [Coran, 2: 222]

Este suficient, cu referire la aceasta, să amintim doar faptul că este dreptul femeii că în condițiile deficitului sau al lipsei satisfacerii de către soț a nevoilor sale de natură sexuală, dacă situația o impune, să ceară ajutorul unui judecător de a media între ei și de a obține pentru ea dreptul ei. Și acestea tocmai pentru că Islamul vizează protejarea stării de sănătate a societății de răspândirea viciilor și depravării.

• **Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a amenințat pe cei cărora le este plăcută ivirea viciilor și a depravării în societatea Islamică cu cea mai cruntă pedeapsă și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):**

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Coran, 24:19]

Ce putem să mai spunem, așadar, despre pedeapsa care îi paște pe cei care îi dau curs și ajută întru aceasta și oferă suport pentru el și facilitează accesul la el și ajută la răspândirea ei în societate.

Căsătoria în Islam

Sayyid Sabiq (Allah să aibă milă de el!) spunea în lucrarea sa, *Fiqh us-Sunnah*:

„Islamul încurajează satisfacerea nevoilor sexuale numai în cadrul relației maritale și aceasta întrucât Allah Preaslăvitul și Preaînaltul nu dorește ca omul să se asemene celorlalte dintre viețuitoare, în sensul lăsării instinctelor sale să se manifeste cu iraționalitate și a lăsa ca relația dintre un bărbat și o femeie să fie caracterizată de un haos total, fără nicio prescripție. Dimpotrivă, Islamul a impus un sistem optim de restricționare a acestor relații, în sensul

protejării onoarei și demnității partenerilor și a făcut din relația dintre bărbat și femeie o legătură nobilă, construită pe acordul reciproc al celor doi parteneri – cererea în căsătorie și răspunsul afirmativ fiind forma de manifestare a acestei acceptări – și pe mărturisirea că ei aparțin unul altuia. Prin aceasta, sunt trasate granițele de siguranță ale modalității de manifestare a instinctului sexual și este protejat cursul acestuia de rătăcire și denaturare, și, totodată, femeia este pusă la adăpost de la a fi ispită și răutate. Islamul conservă, astfel, nucleul familial înconjurat de instinctul matern și susținut de afecțiunea paternă, pentru a face să răsară din el un vlăstar bun și drept și să rodească fructe dintre cele mai bune, într-un mediu optim educării copiilor. Acesta este și modelul pe care l-a acceptat Allah și pe care îl conservă Islamul, respingând orice altceva se produce în afara sa.”

În acest punct al discuției, considerăm potrivit a menționa, chiar și dacă într-o modalitate succintă, **etapele căsătoriei Islamice** sau pașii urmați în sensul încheierii căsătoriei asupra cărora ne vom opri în cele ce urmează.

Alegerea soției

Cu adevărat, Islamul are o concepție specifică cu privire la alegerea soției, întrucât această chestiune nu este dictată în Islam numai de căutarea unei modalități de satisfacere a dorinței sexuale. Căsătoria este considerată, astfel, ca fiind nucleul construirii familiei și pentru această a încurajat Islamul la alegerea ca soție a acelei femei cu care se consideră a se putea întreține bune relații de conviețuire în sensul construirii unei familii bune și drepte, care să poată oferi fiecăruia dintre membrii săi drepturile lor de natură religioasă și socială. Aceasta nu se poate împlini, însă, decât prin conviețuirea cu o soție dreaptă și dreptcredincioasă, caracterizată printr-un caracter nobil și credința religioasă, care se teme de Allah Al-'Aziz (Atotputernicul) și se străduiește pentru a oferi drepturile lor celor pe care Allah Al-Ahad (Unicul) i-a pus sub grija și protecția ei. Cu toate acestea, Islamul nu face abstracți nici de alte aspecte, precum aspectul fizic plăcut și alte calități similare acestuia. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Căsătoriți-vă pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare Mila Sa, căci Allah este Al-Wasi', Al-'Alim [Cel cu Har Nemărginit și] Bineștiutor].” [Coran, 24:32]

Cu adevărat, nobilul nostru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a evidențiat care sunt aspectele dezirabile în privința alegerii unei femei în vederea căsătoriei și a insistat asupra a ceea ce este cel mai important și mai dăinuitor și anume un caracter drept și pios și credință puternică. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„(Să fie aleasă) o femeie pentru căsătorie pe patru (considerente): pentru averea ei, pentru descendența ei (bună), pentru frumusețea ei și pentru credința ei. Și alege-o tu pe cea care deține credința, pentru a face mâinile tale roditoare.”

[Bukhari]

Cu adevărat, Islamul dorește pentru aceasta un soț pe măsură, asemenea celui despre care ne-a vestit Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), spunând:

„Cel mai bun dintre dreptcredincioși este cel mai bun în privința credinței și a caracterului său, și cel mai bun dintre voi este cel mai bun cu soția lui.”

[Ibn Hibban]

În Islam se dorește ca soțiile să fie asemeni celor despre care a vestit Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci când a fost întrebat:

„«Care dintre femei este mai bună (ca soție)?» El a răspuns: «Cea care îl bucură pe bărbat atunci când o privește și care îi împlinește cererea dacă i-a cerut (ceva) și care nu face ceea ce este urât de el, nici în ceea ce o privește (pe ea personal) și nici în privința averii sale.»

[Ahmad]

Cu adevărat, Islamul dorește constituirea familiei musulmane ca un suport al societății Islamice, care tinde spre ceea ce este bun și îndeamnă la aceasta, iar despre aceasta ne-a binevestit și Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când a spus:

„Fie ca Allah să aibă milă de un bărbat care s-a trezit în noapte și s-a rugat și a trezit-o și pe soția sa pentru a se ruga, iar dacă ea a refuzat, a stropit-o el cu (puțină) apă pe față! Fie ca Allah să aibă milă de o femeie care s-a trezit în noapte și s-a rugat și l-a trezit și pe soțul ei pentru a se ruga, iar dacă el a refuzat, l-a stropit pe el pe față cu (puțină) apă²⁷.”

[Ibn Khuzaima]

Întâlnirea celor doi soți înainte de încheierea căsătoriei

²⁷ N.t. – sensul care se dorește a fi transmis prin acest hadith este acela că soțul și soția ar trebui să se susțină unul pe altul în sensul supunerii cât mai depline față de Allah Preaslăvitul și Preaînaltul

Întâlnirea celor doi soți înainte de încheierea căsătoriei, în modalitatea în care ea a fost prescrisă și încurajată de către Legislația Islamică, este una dintre condițiile ce preced încheierea căsătoriei.

Cu adevărat, Islamul tinde spre întemeierea unui mariaj ale cărui verigi să nu poată fi rupte. Dacă credința și caracterul ales sunt două dintre condițiile de bază cerute în sensul alegerii partenerului de viață, nu sunt neglijabile, însă, nici aspectul și înfățișarea exterioară și aceasta pentru a nu fi pus niciunul dintre cei doi parteneri în situația de a accepta încheierea căsătoriei decât atunci când este absolut convins în privința celuilalt și resimte o stare de acceptare și confort chiar și din punctul de vedere al înfățișării partenerului.

Astfel, îi este permis fiecăruia dintre cei doi viitori soți ca, înainte de încheierea căsătoriei, să îl poată vedea pe partenerul său într-o modalitate acceptată de Legislația Islamică.

Tot astfel s-a relatat:

„La Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit un bărbat și l-a înștiințat că a încheiat logodna cu o femeie dintre Al-Ansar, iar Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Oare ai văzut-o tu pe ea?» A răspuns (omul): «Nu.» La aceasta, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Atunci mergi tu și privește-o, căci există ceva în ochii (femeilor dintre) Al-Ansar.»

[Muslim]

Cu adevărat, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a clarificat înțelepciunea aflată în spatele privirii la femeia care se dorește a fi cerută în căsătorie. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Al-Mughiyrah ibn Shu'bah s-a logodit cu o femeie, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui: «Mergi tu și privește-o, pentru că aceasta vă poate apropia pe voi mai mult (unul de celălalt).»”

[Ibn Hibban]

Islamul proclamă o societate bună și dreaptă, departe, cu voia lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul), de problemele și conflictele de ordin social. Iubirea dintre soț și soție este considerate, astfel, a fi o chestiune normală și naturală cu privire la persistența și continuitatea căreia Islamul încurajează atâta vreme cât aceasta este pură și inocentă, departe de vicii și depravării, și în conformitate cu prescripțiile Legislației Islamice. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este nimic mai bun pentru doi oameni care se iubesc decât (să se încheie între ei) căsătoria.”

[Bukhari și Muslim]

Mai mult, Islamul încurajează intermedierea între un bărbat dreptcredincios și o femeie dreptcredincioasă care se iubesc și depunerea tuturor eforturilor în sensul facilitării căsătoriei lor.

De la Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) s-a relatat:

„Soțul Bariyrah-ei (Allah sa fie mulțumit de ea!) - un sclav pe nume Mughiyth se ținea după ea plângând de i se prelingeau lui lacrimile pe barbă, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus (lui Abbas): «O, Abbas, oare nu te miri tu de iubirea lui Mughiyth pentru Bariyrah și de repulsia (pe care o are) Bariyrah pentru Mughiyth?» Apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus ei: «Și dacă te-ai întoarce tu la el?» Bariyrah a spus: «O, Trimis al lui Allah, oare îmi impui tu mie (aceasta)?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cu adevărat, eu (doar încerc) să intervin (în favoarea lui).» A spus ea: «(Atunci) nu am eu nicio nevoie de el.»”

[Bukhari]

Islamul l-a îndemnat pe tutore să o prezinte pe fiica sa sau pe femeia aflată în responsabilitatea sa – după acceptul și consimțământul acesteia – unui bărbat dreptcredincios și să accepte încheierea căsătoriei ei cu acesta, și aceasta pentru că tutorele este de obicei mai cu grijă și mai bineștiutor a ceea ce este potrivit femeilor aflate sub responsabilitatea lui și nu este în aceasta nicio greșală și nicio rușine. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) în povestea lui Moise (Musa – Pacea lui Allah fie asupra sa!):

„Și când a ajuns el la apa de la Madyan, a găsit acolo o mulțime de oameni care adăposteau [vitele]. Și în afară de ei, a găsit el și două femei care-și țineau departe [turma lor]. Și le-a întrebat el: «Care este necazul vostru?» Au răspuns ele: «Noi nu vom putea să adăpăm până ce nu s-au dus păstorii, iar tatăl nostru este tare bătrân!» ~ Și a adăpat pentru ele, apoi s-a întors la umbră și a zis: «Doamne, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!» ~ Apoi a venit la el una dintre cele două [copile], mergând cu sfială, și i-a zis: «Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă [turma]» Și când a venit [Moise] la el și i-a istorisit povestea, i-a zis: «Nu te teme, căci ai scăpat de neamul de nelegiuîți!» ~ A zis una dintre ele: «Tată, ia-l cu simbrerie, căci cel mai bun pe care-l poți lua cu simbrerie este cel puternic și vrednic de încredere!» ~ I-a zis lui: «Eu voiesc să-ți dau de nevastă una din aceste două copile ale mele, cu condiția să mă slujești opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine, căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre făcătorii de bine.»” [Coran, 28:23-27]

Salim ibn Abdullah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„L-a auzit pe Abdullah ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el!) povestind despre Omar ibn Al-Khattab atunci când Hafsa, fiica lui Omar, l-a pierdut pe soțul său, Khunays ibn Hudzaafah As-Sahmiy (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companionii Profetului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care murit în Medina. De aceea, Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: «Am mers eu la Uthman ibn Affan (Allah să fie mulțumit de el!) și i-am propus-o lui pe Hafsa (ca soție) și a spus: „O să mă gândesc la aceasta...” Și am așteptat eu câteva zile, apoi m-a întâlnit și mi-a spus: „Cu adevărat, am ajuns eu la concluzia că nu ar trebui să mă căsătoresc acum.” A spus Omar (Allah să fie mulțumit de el!): „Și l-am întâlnit pe Abu Bakr As-Siddiq (Allah să fie mulțumit de el!) și i-am spus lui: «Dacă dorești, ți-o dau în căsătorie pe Hafsa, fiica lui Omar.»» Însă el a tăcut și nu mi-a răspuns mie nimic și m-am simțit eu și mai mâniat pe el decât mă simțisem față de Uthman (Allah să fie mulțumit de el!). Câteva zile mai târziu, i-a cerut mâna Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-am dat-o lui în căsătorie. M-a întâlnit apoi Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) și mi-a spus: „Se poate să te fi mâniat tu pe mine atunci când tu mi-ai propus-o pe Hafsa pentru căsătorie, iar eu nu ți-am dat ție niciun răspuns?”, iar eu am răspuns afirmativ. A răspuns (atunci) Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!): „Cu adevărat, nu m-a oprit pe mine de la a îți răspunde ție în privința a ceea ce îmi propuneai decât aceea că știam eu că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a menționat (că ar dori să se căsătorească) cu ea și nu am vrut să dau în vileag taina Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și dacă ar fi lăsat-o Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) (cu siguranță că eu) aș fi acceptat-o.”»

[Bukhari]

Contractul de căsătorie, mahr-ul (zestrea) și masa de nuntă

În Islam există ceea ce se numește **stâlpii căsătoriei în Islam și condițiile acurateții acesteia** pe care le vom menționa în cele ce urmează.

- *Acordul reciproc pentru căsătorie al fiecăruia dintre cei doi parteneri* este prima dintre condițiile pentru încheierea căsătoriei și, ca indiciu în acest sens, stau mărturie relatările despre Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„«Să nu se încheie căsătoria unei femei văduve sau divorțate, până ce nu își exprimă ea acordul, și să nu se încheie căsătoria unei fecioare până ce nu se cere permisiunea ei.» Și au spus (companionii – Allah să fie mulțumit de ei!): «O, Trimis al lui Allah, și cum este

permisiunea ei?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Prin tăcerea ei.»”

[Bukhari]

Cea care a fost căsătorită fără acceptul ei are dreptul de a cere anularea căsătoriei, conform următoarei relatări:

„Khansaa bint Khidam Al-Ansaariyah i-a spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost căsătorită de către tatăl ei cu un bărbat pe care ea nu îl dorea, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a anulat căsătoria.”

[Bukhari]

Toate acestea sunt impuse tocmai în sensul protejării familiei, pentru ca aceasta să nu se dezbină și, de asemenea, din cauza temei de a se extinde viciile și depravarea în forma trădărilor conjugale, ca rezultat a absenței sentimentului iubirii unuia dintre soți față de celălalt.

• *Prezența și acceptul tutorelui* este, de asemenea, una dintre condițiile corectitudinii încheierii căsătoriei, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Nu există căsătorie decât prin (prezența) tutorelui și a doi martori drepecți; și ceea ce a fost (încheiat) dintre căsătorii altfel decât astfel, sunt incorecte și dacă există dispute între ei (în privința cui ar trebui să fie tutorele) atunci stăpânitorul²⁸ este tutorele celei fără de tutore.”

[Ibn Hibban]

Se optează pentru aceasta în sensul conservării relațiilor între cei apropiați și pentru că tutorele, de obicei, este mai bine cunoscător și mai precaut în privința a ceea ce este benefic celei aflate sub tutela sa și nu alege și nici nu acceptă pentru ea decât pe acela pe care îl consideră potrivit și despre care știe cu desăvârșire că fericirea ei este împreună cu el.

În cazul însă în care femeia nu are tutore sau tutorele ei îi interzice să se căsătorească, deși cei doi parteneri sunt ambii de acord în această privință, în acest caz tutela ei se transferă de la cei responsabili pentru ea la stăpânitorul sau guvernatorul respectivei regiuni, conform vorbelor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), amintite în hadith-ul anterior menționat: **„... atunci stăpânitorul este tutorele celei fără de tutore.”**

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus în interpretarea următorului verset:

²⁸N.t. - conducatorul, cel responsabil pentru guvernarea unei anumite regiuni

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femeii în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.” [Coran, 4:19]

Este binecunoscut faptul cum că, în perioada precedentă Islamului, se obișnuia ca, dacă vreun bărbat murea, cei care erau responsabili pentru el să se considere mai îndreptățiți asupra soției sale – dacă dorea, unul dintre ei o lua în căsătorie și dacă dădeau, o dădeau în căsătorie acestuia, și dacă nu, nu o dădeau în căsătorie, până într-acolo încât erau ei mai îndreptățiți în privința ei chiar și decât propria ei familie și a fost pogorât acest verset cu referire la aceasta.²⁹

• În momentul căderii de acord a celor două părți asupra încheierii căsătoriei, *se impune soțului stabilirea și plățirea mahr³⁰-ului cerut de soție*, conform Cuvântului lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femeii - două, trei sau patru, dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti [cu ele], atunci [luați] una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte. Aceasta [este situația care] vă dă cea mai mică puțință de a purcede nedrept.” [Coran, 4:3]

De asemenea, a fost interzisă manifestarea lăcomiei în privința stabilirii mahr-ului și se recomandă ca cele cerute să fie rezonabile, conform vorbelor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dintre (semnele) prosperității unei femei sunt: ușurința (cu care se face) căsătoria ei, ușurința (cu care se stabilește) mahr³¹-ul ei și ușurința (eliberării) uterului ei (în timpul nașterii).”

[Bukhari și Muslim]

În această privință, **Omar ibn Al-Khattab** (Allah să fie mulțumit de el!), cel de-al doilea dintre califii care au venit după Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Sa nu scumpiți mahr-ul (cerut pentru) femeile voastre (de care sunteți responsabili), căci dacă ar fi fost (aceasta) o înnobilare în Viața Lumească sau (un semn de)

²⁹ Conform unui hadith sahih consemnat de Bukhari

³⁰ O anumită sumă de bani, anumite bunuri sau orice altceva dorește să ceară femeia viitorului ei soț în vederea încheierii căsătoriei

³¹ N.t. – o sumă de bani sau anumite bunuri pe care femeia are dreptul să le pretindă de la viitorul soț în vederea încheierii căsătoriei

pietate față de Allah, ar fi fost primul dintre voi și cel mai îndreptățit dintre voi întru a face aceasta. Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), însă, nu i s-a dat un mahr vreunei femei dintre soțiile sale și nici vreuneia dintre fiicele sale mai mult de douăsprezece uqiyah³².”

[Ibn Hibban]

Este de asemenea important de menționat faptul că, dacă de comun acord între cele două părți au fost stabilite anumite condiții premaritale, este absolut obligatorie respectarea acestora după încheierea căsătoriei³³, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cele mai îndreptățite condiții petru a fi respectate sunt acelea legate de încheierea căsătoriei.”

[Bukhari]

Pentru ca bucuria și încântarea să radieze pe deplin, este de dorit ca acela care se căsătorește să-i invite pe cei apropiați și pe prietenii lui la masa de nuntă, care are, de altfel, și scopul vestirii încheierii căsătoriei. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„A sosit Abdur-Rahman ibn Awf la Medina și i-a înfrățit Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe el și pe Sa'ad ibn Ar-Rabiy Al-Ansari și (acesta din urmă) i-a propus lui să împartă în mod egal cu el soțiile sale și averea sa, însă i-a răspuns Abdur-Rahmaan: «Fie ca Allah să te binecuvânteze pe tine în privința familiei tale și a averii tale. (Îți cer doar) să mă îndrumi pe mine către piață.» Și a câștigat el (din munca sa) niște brânză și niște grăsimi. L-a văzut pe el Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) după câteva zile, iar pe hainele lui avea urme galbene (de parfum). Și l-a întrebat pe el Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Ce este aceasta, o, Abdur-Rahmaan.» El a răspuns: «O, Trimis al lui Allah, m-am căsătorit eu cu o femeie dintre Al-Ansari?» A spus (Trimisul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) «Și care a fost mahr-ul ei?» A răspuns el: «Greutatea unui grăunte de aur.» Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oferă tu ualiymah»³⁴ chiar și numai cu o oaie.»”

[Bukhari]

³² N.t. – o uqiyah este echivalentă cu aproximativ 40 de dirhami de argint, ceea ce în vremea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu reprezenta o valoare deosebit de mare

³³ În afară de condițiile care ar face permis ceea ce este interzis de către Legislația Islamică sau ar opri de la ceva pe care Legislația Islamică l-a permis

³⁴ N.t. – invitația la masa organizată cu ocazia nunții

De asemenea, se impune ferirea de risipă și extravaganta în vederea acestei invitații, în conformitate cu Cuvântul lui Allah:

„Căci risipitorii sunt frații șeitanilor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său!”
[Coran, 17:27]

Cel care a fost chemat la ualiymah de nuntă trebuie să răspundă neapărat invitației, în afară de acela care a avut un motiv întemeiat pentru a refuza, conform spuselor Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dacă a fost invitat vreunul dintre voi la ualiymah de nuntă, atunci sa meargă la ea.”

[Bukhari]

Cel care a luat parte la ualiymah de nuntă trebuie să se roage pentru cei care l-au invitat, așa cum a fost relatat de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să spună:

Allahumma-ghfir lahum wa-rhamum wa baarik lahum fiy-maa razaqtahum!

O, Allah, iartă-le lor și ai milă de ei și binecuvântează pentru ei cele cu care i-ai îndestulat!³⁵

De asemenea, trebuie să se roage pentru cei doi soți, așa cum a fost consemnat că spunea Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

Baarik Allahu laka wa baarik aleyka wa jama'a beynakuma fi khair!

Fie ca Allah să te binecuvânteze pe tine și să coboare binecuvântările (Sale) asupra ta și să vă unească pe voi în (tot ceea ce este) bun!³⁶

Cu această ocazie, Islamul a permis folosirea, **doar în întâlnirea femeilor**, a tamburinei (daff) și a cântecelor inocente, depărtate de ceea ce este depravat, vicios și incitant, aducătoare ale poftelor și dorințelor, și această cu scopul vestirii încheierii căsătoriei și a facerii publice a acesteia, conform următoarei relatări:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus către Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), atunci când a avut loc căsătoria unei femei cu un bărbat dintre Al-Ansari: «O, Aishah, nu ați avut voi nicio distracție (niciun amuzament la

³⁵ Conform unui hadith consemnat de Ibn Hibban

³⁶ Conform unui hadith sahih consemnat de Bukhari și Muslim

petrecerea de nuntă a femeilor), căci, cu adevărat, (femeile din) Al-Ansari iubesc distracțiile.»”

[Bukhari]

Etichetele și manierele pentru noaptea nunții

Islamul a prescris o serie de maniere cu privire la noaptea nunții, asupra cărora ne vom opri în cele ce urmează.

- Soțului i se impune ca, atunci când în noaptea nunții se întâlnesc pentru prima dată, **să fie blând cu mireasa sa și să relaționeze cu ea într-o manieră jovială și intimă**, prin fapte și vorbe care fac să dispară teama și care să apropie sufletele, în conformitate cu cele cărora le-a dat curs și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

S-a relatat că Asma, fiica lui Yaziyd ibn As-Sakan (Allah să fie mulțumit de ea!), una dintre femeile din neamul Abdul-Ashhal, a spus:

„Cu adevărat, am pregătit-o eu pe Aishah pentru căsătoria cu Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi am mers și l-am chemat pe el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a venit el și s-a așezat lângă ea. A fost adus pentru el un vas cu lapte din care a băut, apoi i l-a dat și ei, însă ea și-a plecat capul și s-a rușinat. (A spus Asma): «Și am dojenit-o pe ea și i-am spus: „Ia (vasul) din mâna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).”» Și l-a luat ea și a băut ceva (din el), apoi i-a spus ei Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Dă-le și însoțitoarelor tale.» (A spus Asma): «Și am spus: „O, Trimis al lui Allah, dimpotrivă, ia-l tu și bea din el, apoi dă-ni-l nouă cu mâna ta.”» Și l-a luat și a băut din el, apoi l-a dat mai departe. (A spus ea): «Și m-am așezat eu, apoi am pus (vasul) pe genunchii mei și am căutat să beau chiar din locul din care Profetul însuși băuse.» Apoi a spus (către femeile care acolo cu ea): «Dă-le și lor!», iar ele au răspuns: «Nu îl vrem noi, nu avem poftă de el.» (Atunci) Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) a spus: «Nu uniți voi foamea cu minciuna.»”

[Ahmad]

• De asemenea, este din Sunnah (Tradiția Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca **mirele să pună mâna pe fruntea soției sale și să se roage lui Allah pentru bunăstare**, conform hadith-ului:

Allahumma 'inniy 'as'aluka khayrahaa wa khayra maa jabalat aleyhi wa 'awudhu bika min sharrihaa wa sharri maa jabalat aleyhi!

O, Allah, cu adevărat îți cer Ție din binele ei și din calitățile ei bune, și caut adăpost la Tine de răul ei și de calitățile ei rele!³⁷

Manierele preludiului dintre cei doi soți

Așa cum spuneam deja, Islamul consideră instinctul sexual ca oricare alta dintre necesitățile umane, a căror satisfacere se impune a se face în modalitatea acceptată de Legislația Islamică și conform condițiilor și prescripțiilor acesteia³⁸

Întrucât aceasta este percepția Islamului asupra nevoilor și dorințelor sexuale, el le încurajează și evidențiază ceea ce este în măsură să incite aceste dorințe, în sensul satisfacerii lor în mod optim în cadrul relației dintre cei doi soți. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mergeam eu pe o cămilă de-a mea în spatele cămilelor și a lovit-o (ușor) pe ea Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și am ajuns eu printre cămilele cele dintâi. Și a venit la mine Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Oare mi-o vinzi mie pentru atât și atât? Fie ca Allah să îți ierte ție (păcatele)!» Am spus: «Ea este a ta, o, Trimis al lui Allah!» Și a sporit el (prețul ei) pentru mine și a spus: «Oare mi-l vinzi mie pentru atât și atât? Fie ca Allah să îți ierte ție (păcatele)!» Am spus: «Ea este a ta, o, Trimis al lui Allah!» Și nu știu de câte ori a repetat aceasta: «Oare mi-l vinzi mie pentru atât și atât?», apoi a spus (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Oare te-ai căsătorit tu după (moartea) tatălui tău?» Am spus: «Da.» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!): «O fecioară sau o femeie (divorțată sau văduvă)?» Am spus: «O femeie văduvă.» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Și de ce nu

³⁷ Traducere parțială a unui hadith sahih consemnat de Bukhari și Muslim

³⁸ N.t. – prescripții care încurajează satisfacerea nevoilor sexuale în modalități care să asigure siguranța și liniștea sufletească a fiecăruia dintre cei doi parteneri, împlinind astfel rațiunea existenței cuplului, așa cum reiese, de altfel, și din Cuvântul lui Allah Preaînaltul (30:21)

te-ai căsătorit tu cu o fecioară, care sa fie jucăușă cu tine și cu care tu să (poți fi) jucăuș și care să te încânte și pe care să o încânți tu, și să te facă să râzi și să o faci tu să râdă?”

[Ahmad]

Mai mult, Islamul a sporit valoarea acestui fapt în sensul sporirii tandreței și afecțiunii între cei doi soți, prin spusele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Trageți voi (cu arcul) și călăriți; și țințirea voastră (cu arcul) îmi este mai plăcută mie decât călăritul; și toate cele cu care se poate delecta un bărbat musulman sunt fără de câștig și nedrepte în afară de trasul cu arcul său și dresajul calului său și preludiul împreună cu soția sa; căci acestea sunt dintre cele premise și drepte.”

[Ibn Majah]

De asemenea, fiecare dintre cei doi soți este îndemnat să își dea tot interesul în sensul păstrării curățeniei fizice, a mirosului plăcut și a unei înfățișări agreabile, întrucât aceasta sporește afecțiunea și tandrețea și face să dispară aversiunea și repulsia ce ar putea apărea între ei; conform spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește ceea ce este frumos.”

[Muslim]

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Îl parfumam pe Profet (Pacea și binecuvântare alui Allah fie asupra sa!) cu cel mai bun parfum pe care îl putea cumpăra, până într-acolo încât vedeam strălucirea parfumului în părul și în barba sa.”

[Bukhari]

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Cu adevărat, mă înfrumusețez eu pentru soția mea așa cum se înfrumusețează și ea pentru mine; și așa cum vreau eu să îmi iau tot dreptul meu asupra ei, și ea merită să își ia dreptul ei asupra mea, căci Allah Preaslăvitul și Preaînaltul spune:

«Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații și nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pântecul lor, dacă ele cred în Allah și în Ziua de Apoi. Iar bărbații lor sunt mai îndreptățiți să le aducă înapoi în acest răstimp, dacă vor împăcarea. Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele. Și Allah este Al-'Aziz, Al-Hakim [Atotputernic, Înțelept].»” [Coran, 2:228]

Modalitățile de flirtare între cei doi soți

Așa cum am văzut deja, preludiul, flirtul, delectarea, starea de bine și atmosfera destinsă între cei doi soți este cerută și încurajată de Islam și pentru aceasta vom prezenta în continuare câteva dintre modalitățile de flirtare între cei doi soți care se regăsesc în prescripțiile Islamice.

Flirtul în patul conjugal

Soților le este permisă dezgolirea trupurilor unul în fața celuilalt și încântarea reciprocă prin privirea unul la celălalt. Bahz ibn Hakim a relatat de la tatăl său, care a relatat de la bunicul său (Allah să fie mulțumit de ei!), care a spus:

„Am spus: «O, Trimis al lui Allah, ce trebuie să se vadă și ce trebuie ascuns din părțile noastre intime?» A spus (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Acoperă-ți părțile tale intime (față de oricine) în afară de soția ta sau ce se află sub stăpânirea mâinii tale drepte³⁹.» Am spus: «Și dacă sunt (și alți oameni) prezenți în acel loc?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Dacă îți stă ție în puțină că niciunul dintre ei să nu o vadă, atunci fă tu aceasta.» Am spus: «Și dacă este el singur?» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Atunci, Allah este mai îndreptățit să se rușineze de El (mai mult decât se rușinează El de oameni).»”

[Bukhari și Muslim]

Tot astfel, fiecăruia dintre cei doi soți îi este permis să se bucure împreună cu partenerul său în timpul actului sexual în orice manieră este dorită de aceștia și prin intermediul căreia găsesc ei plăcerea și încântarea, cu condiția ca contactul sexual să se producă doar prin locul destinat nașterii.

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Omar ibn Al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el!) a venit la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Sunt pierdut...» A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Și ce te-a făcut pe

³⁹ N.t. – sclavele tale

tine să te simți pierdut? A spus: «Am întreținut eu relații cu soția mea într-o manieră diferită noaptea trecută.» Și nu i-a răspuns lui nimic (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi i-a revelat Allah Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acest verset:

«Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta și fiți cu teamă de Allah și să știți că vă veți întâlni cu El! Și binevestește credincioșilor.» [Coran, 2:223]

A spus (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «(Veniți la soțiile voastre) din față și din spate (și oricum doriți), dar stați departe de “spate”⁴⁰ și de cea aflată la menstruație.»

[Ibn Hibban]

Acest hadith presupune izolarea femeilor la menstruație și refuzarea companiei lor ori a mâncatului și băutului împreună cu ele. Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Beam (eu dintr-un vas) în vreme ce eram la menstruație, apoi i-l dădeam Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și el își puna el buzele exact pe locul de unde eu băusem și apoi bea (din el) și mușcam dintr-o bucată de carne, în vreme ce eram eu la menstruație, și apoi i-o dădeam Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și el mușca (din același loc din care și eu mușcasem).”

[Muslim]

Tot astfel, nu este interzis ca cei doi să se bucure unul de celălalt, chiar și atunci când soția este la menstruație.

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Obișnuiau evreii ca, dacă vreunea dintre femeile lor le venea menstruația, să nu mai mănânce împreună cu ea și să nu mai stea împreună cu ea în casă; și au întrebat despre aceasta companionii Profetului și i-a pogorât Allah Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) următorul verset:

«Te întreabă despre [împreunarea] cu femeile în timpul menstruației. Spune: „Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curați! Iar dacă sunt curate, puteți veni la ele, așa cum v-a poruncit Allah, căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curățesc.» [Coran, 2:222]

⁴⁰ N.t. – cu sensul că este permis numai contactul sexual vaginal

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Faceți tot ceea ce doriți (împreună cu soțiile voastre atunci când se află la menstruație), în afară de a avea cu ele un contact sexual direct.»⁴¹ Și au aflat despre aceasta evreii și au spus: «Nu vrea acest bărbat să lase ceva din ceea ce ne privește, decât opunându-se nouă.» Și au venit Usayd ibn Hudayr și Abbad ibn Bishr și au spus: «O, Trimis al lui Allah, cu adevărat evreii spun aceasta și aceasta și oare nu ar trebui să întreținem relații sexuale (cu soțiile noastre atunci când sunt ele la menstruație)?» Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a schimbat la față până într-acolo încât am crezut noi că s-a mâniat pe ei. Și au ieșit ei (tocmai) când era adus în dar un vas cu lapte pentru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a trimis el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) după ei pentru a se întoarce și a bea și astfel am înțeles noi (companionii – Allah să fie mulțumit de ei!) că nu se mâniase pe noi.”

[Muslim]

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Au spus evreii cum căm dacă un bărbat a întreținut relații sexuale cu soția sa stând în spatele ei, se va naște un copil a cărui privire va fi încrucișată. Și a pogorât Allah următorul verset:

„Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta și fiți cu teamă de Allah și să știți că vă veți întâlni cu El! Și binevestește credincioșilor!” [Coran, 2:223]

Apoi Jabir a spus: «(Oricum dorește,) din spatele ei sau nu din spatele ei, dar să fie (doar) un contact sexual vaginal.»”

[Ibn Hibban]

De asemenea, este din Sunnah Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să se rostească numele lui Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) înaintea începerii contactului sexual și să se spună o anumită rugă, așa cum a fost consemnat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă dorește vreunul dintre voi să se împreuneze cu soția sa, să spună: «Bismillah Allahumma janibna-sh-sheytan wa janib ash-sheytan maa razaqtanaa – În numele lui Allah! O, Allah, îndepărtează-ne pe noi de Satană și îndepărtează Satana de cel cu care ne vei fi dăruit.» Și dacă s-a născut dintre ei un copil în urma acestui (act sexual), nu îl va afecta pe el Satana niciodată.”

⁴¹ Traducere aproximativă a hadith-ului

[Bukhari]

De asemenea, soțului I se impune să lungească momentul preludiului prin sărutarea și atingerea tandră a soției pentru ca astfel să trezească dorința acesteia și să nu înceteze de a face aceasta înainte de satisfacerea nevoilor ei sexuale. Aceste prescripții se bazează pe relatarea lui Anas (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă vreunul dintre voi a avut relații sexuale cu soția sa, atunci trebuie să fie el drept cu ea, și dacă și-a satisfăcut el nevoile sale înainte de ea, să nu o părăsească până ce nu și-a satisfăcut și ea nevoile ei.”⁴²

Cu adevărat, s-a relatat de la Omar ibn Abdul Aziz (Allah să fie mulțumit de el!) cum că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Să nu (începi) contactul sexual efectiv cu soția ta, decât după ce s-a întetit și pofta ei asemenea poftelor tale, (și aceasta) pentru a nu fi tu satisfăcut înainte ca ea să fie satisfăcută.» Și am spus: «Și aceasta trebuie să o fac eu?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Da. (Trebuie) să o săruți tu și să o mângâi, astfel încât să trezești dorințele ei. Și atunci când ai văzut că dorința ei este asemenea dorinței tale, începe tu actul sexual propriu-zis.»

[Al-Mughny]

De asemenea, Sunnah este ca, dacă bărbatul a dorit cumva să repete actul sexual împreună cu soția sa, să se spele sau să facă abluțiunea ca pentru Rugăciune între două contacte sexuale, conform spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Dacă a avut vreunul dintre voi un contact sexual cu soția sa, apoi dorește să facă aceasta încă odată, atunci să facă abluțiunea.”

[Muslim]

Aceasta este datorită faptului că impune mai multă igienă și mai multă puritate să se facă astfel și este totodată energizant în sensul producerii unui nou act sexual.

Flirtul în timpul îmbăierii de după contactul sexual

⁴² Traducere aproximativă a unui hadith consemnat de Abu Ya'la și catalogat ca având un lanț de transmițători slab (daif)

Bărbatul nu trebuie să rezume delectarea, blândețea și flirtarea cu soția sa numai la patul conjugal, ci, dimpotrivă, având în vedere faptul că aceasta este un factor pozitiv al continuității conviețuirii celor doi parteneri și al întăririi relației de cuplu, ca și al iubirii dintre cei doi parteneri, el ar trebui să fie prezent în toate situațiile posibile, cu condiția de a se produce ferit de privirile altora.

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mă spălam împreună cu Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) dintr-unul și același vas pentru mine și el și lua apa cu repeziciune (încercând să mă întrecă) pe mine, până ce am început să îi spun lui: «Lasă-mi și mie ceva! Lasă-mi și mie ceva!» Și a menționat ea că erau ei în starea de impuritate rezultată în urma unui contact sexual.”

[Muslim]

Flirtul în interiorul casei

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost întrebată despre ce anume obișnuia să facă Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) imediat cum intra în casă, iar ea a răspuns:

„Folosea siwak-ul⁴³, dorind prin aceasta curățarea și parfumarea gurii sale pentru a își săruta soția.”

Tot Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a sărutat-o pe una dintre soțiile sale, apoi a mers la Rugăciune fără a își reînnoi abluțiunea. A spus Arwah: «Și i-am spus ei: „Oare nu ești tu aceea?”, iar ea a început să râdă.”

Flirtul în afara casei

De asemenea, delectarea și destinderea între cei doi soți se poate manifesta chiar și în afara casei, însă aceasta este țărnutită de aceleași restricții menționate și anterior, și anume să fie departe de auzul și văzul celorlalți.

Salamah ibn Abdur-Rahman (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

⁴³ N.t. – bețișorul folosit pentru curățarea cavității bucale

„Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) mi-a spus că era împreună cu Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-o călătorie și ea era (încă) o fată tânără. (La un moment dat), Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus companionilor săi: «Înaintați!», apoi a spus: «Vino să ne întrecem!» Și s-au întrecut și l-am întrecut ea pe el, alergând. După un timp, când de asemenea era cu el într-o călătorie, le-a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) companionilor săi: «Înaintați!», apoi a spus: «Vino să ne întrecem!» și uitase (Aishah) (întrecerea) cea mai de înaintă și corpul său se împlinise. Și a spus ea: «Cum să mă întrec eu cu tine, o, Trimis al lui Allah, când eu sunt așa cum sunt?» Și a spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Trebuie să o faci!» Și s-a întrecut cu el și a întrecut-o el, apoi a spus: «Această (întrecere) pe aceea întrecere.»^{44,45}

Cred că este necesar în acest moment să menționăm faptul că este interzisă facerea publică a secretelor de cuplu existente între cei doi parteneri și a face din aceste teme de interes comun dezbătute în diverse circumstanțe și în întâlniri; și aceasta în conformitate cu vorbele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, dintre cele mai imense (încălcări ale unei) responsabilități (ce se impunea a fi respectată)⁴⁶ (este apreciată) de către Allah în Ziua Judecării (ca fiind) – un bărbat care s-a apropiat de soția sa, și s-a apropiat ea de el (și și-a satisfăcut el poftele lui), apoi a dat în vileag secretul (celor ce le-a făcut împreună cu) ea.”

[Muslim]

Drepturile celor doi soți în Islam

Pentru ca relația dintre cei doi soți să continue, și pentru a se întemeia acea casă Islamică ce poate face posibilă înflorirea unei societăți, care să stea departe de divergențe și controverse, Legislația Islamică a evidențiat drepturile și obligațiile fiecăruia dintre cei doi soți unul față de celălalt, și aceasta pentru a ști fiecare dintre ei atât ceea ce este al lui, cât și ceea ce i se impune lui.

⁴⁴ N.t. – în sensul că suntem egali – tu m-ai intercut atunci și eu te-am intercut acum

⁴⁵ Conform unui hadith consemnat în „As-Sunan Al-Kubra”

Drepturile soției asupra soțului ei

Referitor la drepturile soției asupra soțului ei, pentru a nu ocupa prea mult spațiu, considerăm că este suficient chiar și amintirea numai a câteva dintre versetele și hadith-urile în care acestea au fost menționate.

A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femeii în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.” [Coran, 4:19]

De asemenea, a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații și nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pântecele lor, dacă ele cred în Allah și în Ziua de Apoi. Iar bărbații lor sunt mai îndreptățiți să le aducă înapoi în acest răstimp, dacă vor împăcarea. Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele. Și Allah este Al-'Aziz, Al—Hakim [Atotputernic și Înțelept].” [Coran, 2:228]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel mai bun dintre voi pentru soția sa, și eu sunt cel mai bun dintre voi cu soția mea.”

[Ibn Majah]

De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai complet dintre dreptcredincioși este cel care este cel mai bun în privința credinței și a caracterului său și cel mai bun dintre voi este cel mai bun cu soțiile sale.”

[Ibn Hibban]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Aveți teamă de Allah în privința soțiilor voastre, căci le-ați luat voi (în grija voastră) de la Allah și v-a fost vouă premisă împreunarea cu ele prin cuvântul lui Allah⁴⁷;

⁴⁷ N.t. – „Cuvintele lui Allah” se referă la versetul în care Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

și au ele față de voi obligația de a nu lăsa să pătrundă (în lipsa voastră) în casele voastre vreunul dintre cei pe care voi îi urâți (fie ei bărbați sau femei), iar dacă au făcut aceasta, atunci loviți-le pe ele cu o lovitură ușoară și fără violență; (iar în ceea ce vă privește), aveți voi față de ele obligația de a le îndestula cu cele necesare traiului (oferindu-le hrana) și îmbrăcăminte cu bunătate.”

[Muslim]

De asemenea, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Să nu o urască un dreptcredincios pe o dreptcredincioasă (cu totul), căci dacă a urât el vreo calitate de-a ei, îi (poate) plăcea lui altă (calitate de-a ei).”

[Muslim]

Hakim ibn Mu'awiyah Al-Qashyriy a relatat de la tatăl său, care a spus:

„Am spus: «O, Trimis al lui Allah, care este dreptul soției vreunuia dintre noi asupra lui?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Să îi oferi ei mâncarea ei așa cum și tu mănânci, și să îi oferi ei îmbrăcăminte ei, așa cum și tu te îmbraci, să nu o lovești peste față, și să nu fii respingător și mizer în adresarea ta față de ea în afara casei.»”

[Abu Dawud]

În același timp, trebuie să fim conștienți de faptul că perfecțiunea și absolutul nu îi aparțin decât lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul, Unicul.

Drepturile soțului asupra soției

Deoarece conținutul unora dintre versetele coranice și a relatărilor despre Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vedește drepturile soțului asupra soției, și pentru economie de spațiu, am optat pentru a evidenția în cele ce urmează esența concentrată a acestora. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Bărbații sunt protegători ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase [dintre femei] sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuiesc păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le păzește. Pe acelea de a căror neascultare vă temeți, povățuiți-le, părăsiți-le în paturi și loviți-le! Dar dacă ele [revin și] ascultă de voi, atunci nu

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru....” [Coran, 4:3]

mai căutați pricină împotriva lor. Allah este Al-'Aliyy, Al-Kabir [Cel mai Înalt și Măreț].”
[Coran, 4:34]

Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Am spus: «O, Trimis al lui Allah, care dintre oameni are cel mai măreț drept asupra unei femei?» A spus el: «Soțul ei.» Și am spus: «Și care dintre oameni are cel mai măreț drept asupra unui bărbat?» A spus el : «Mama lui.»”

[Bukhari și Muslim]

Husayn ibn Mehsin a spus:

„Mi-a vorbit mătușa mea dinspre tată spunând: «Am mers la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu niște treburi. Și m-a întrebat (Trimisul lui Allah – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „Ai tu un soț?” Am spus: „Da.” A spus: „Și cum ești tu cu el?” A spus ea: „Nu îl nedreptățesc eu pe el în privința supunerii față de el și nici a servirii lui și nici a împlinirii dreptului lui decât prin acelea care nu îmi stau mie în putință.” A spus: „Ai tu grijă de (relația ta cu) el, căci poate fi el Raiul sau Iadul tău.»”

[Bukhari și Muslim]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat ca Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă femeia se roagă cele cinci (Rugăciuni) ale sale, și postește luna ei (de Post în Ramadan), și își păstrează castitatea, și a fost supusă soțului ei, va intra ea (în Rai) prin oricare poartă a Paradisului și-a dorit.”

[Ibn Hibban]

Mu'adz ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am venit la Ash-Sham și i-am văzut pe creștini plecându-se în fața preoților și a patriarhilor lor și i-am văzut pe evrei plecându-se în fața rabinilor și a învățaților lor și am spus: «Pentru ce motiv faceți voi această?» Au spus ei: «Acesta este salutul Profetilor (Pacea lui Allah fie asupra lor!).» Am spus: «Atunci noi suntem mai îndreptățiți pentru a face aceasta în privința Profetului nostru.» Și a spus Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cu adevărat, mint ei în privința Profetilor lor așa cum au denaturat și Cărțile lor. Și dacă i s-ar fi impus cuiva sa se prostorneze altcuiva (în afară de Allah), i s-ar fi prescris femeii sa se prostorneze soțului ei, datorită măreției dreptului său asupra ei. Și nu găsește femeia dulceața credinței până ce nu împlinește

dreptul soțului ei asupra sa, chiar și dacă ar dori-o el pe ea, (și ar chema-o pentru satisfacerea dorinței sale) în timp ce este ea în spatele cuptorului (pregătind hrana).»”

[Bukhari și Muslim]

Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O femeie a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: «Cu adevărat sunt eu reprezentanta femeilor trimisă ție și jur pe Allah că nu există vreo femeie care să știe aceasta sau să nu știe decât fiind ea de acord cu cele pentru care ți-am venit - Allah este Domnul femeilor și al bărbaților, și Cel Adorat de ele și tu ești Trimisul lui Allah pentru bărbați și pentru femei. Le-a prescris Allah bărbaților lupta pe calea lui Allah – și dacă au fost ei răniți au fost răsplătiți, și dacă au fost uciși sunt ei vii la Domnul lor și îndestulați, pogorându-se asupra lor din binecuvântări; așadar, ce au femeile ceva asemenea acestora?» A spus (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Supunerea lor față de soții lor și cunoașterea (și împlinirea) drepturilor acestora, însă puține dintre voi fac aceasta (cu desăvârșire).»”⁴⁸

Divorțul în Islam

Din punctul de vedere al Islamului, căsătoria este sfântă și tocmai pentru aceasta a fost manifestat tot interesul în sensul întăririi relației dintre cei doi parteneri, tocmai pentru a opri cuplul conjugal de la a se dezbină. Nu este nimic care să evidențieze mai mult această sfințenie decât denumirea pe care Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a dat-o contractului matrimonial, a înțelegerii existente între cei doi soți de „legământ sfânt”. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Cum să-l luați înapoi după ce v-ați bucurat împreună și ele au primit de la voi legământ sfânt?” [Coran, 4:21]

Este suficient ca indiciu pentru această sfințenie a căsătoriei și aceea că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care întoarce o soție împotriva soțului ei sau o sclavă împotriva stăpânului ei, nu este dintre noi; și cel care nu a avut grijă de ceea ce a fost lăsat în grija lui, nu este dintre noi.”

⁴⁸ Conform Musnaf Abdur-Razaq

[Ibn Hibban]

Cu toată această sfințenie pe care a acordat-o Islamul căsătoriei, a fost prescris și divorțul, pentru a o dezlega, deși așa cum ne-a înștiințat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Nu a permis Allah ceva mai neplăcut pentru El decât divorțul.”

[Bukhari și Muslim]

Însă, atunci când problemele dintre cei doi soți ajung la un drum închis și fără nicio ieșire, divorțul este soluția care elimină teama de trădările conjugale și nefastele lor consecințe precum amestecarea și necunoașterea exactă a înrudirilor, apariția de moștenitori neîndreptați care au acces la moștenire și alții care au drept însă rămân nedreptățiți și răspândirea depravării și a viciilor în societate și în cel mai ușor caz, doar o familie care nu se poate constitui ca un mediu propice educării copiilor datorită permanentelor confruntări existente între cei doi soți și care se răsfrâng, în mod inevitabil, și asupra acestora.

Divorțul în Islam prezintă însă un set de prescripții precise și norme bine stabilite, astfel încât să nu se poată transforma într-un joc în mâna celor cu mai puțină minte. Învățații au subliniat faptul că divorțul se supune în Islam următoarelor încadrări:

- **Obligativu** în condițiile în care cei doi judecători, reprezentanți ai fiecăruia dintre cei doi parteneri, stabilesc că există un dezacord, o disensiune între cei doi soți și hotărăsc divorțul, a spus Allah Al- 'Alaa (Preaînaltul):

„Dacă vă temeți de o pricină între ei doi [cei doi soți], atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei [arbitrii] împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei [cei doi soți]. Allah este Al-'Alim, Al-Khabir [Atoateștiutor și Bineștiutor].” [Coran, 4:35]

- **Nepermis** – în cazul divorțului fără vreun motiv, necesitate sau justificare și care este dintre cele la care îndeamnă Satana – blestemată fie ea de Allah – așa cum a spus și Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cu adevărat, Iblis (Satana) își așează tronul său pe apă apoi trimite armatele sale (să lucreze) și cel mai josnic dintre ei este cel a cărui ispită este cea mai puternică. Vine unul dintre ei și spune: «Am făcut așa și așa...» și spune ea (Satana): «Nu ai făcut tu nimic...» A spus (Profetul –Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Apoi vine altul dintre ei și spune: „Nu m-am lăsat până ce nu l-am separat pe el de soția lui.”» Și se apropie (Iblis) de el și îi spune: «Tu, da (ai făcut o treabă)!»

[Muslim]

- **Preferabil** – în situația în care, spre exemplu, soția are un caracter rău și conviețuirea cu ea este rea, deși trebuie să se știe că răbdarea este cea cerută în această situație, mai ales dacă există între ei și copii.

- **Obligat într-o a face aceasta** – în cazul în care soția nu este interesată în sensul învățării și urmăririi Religiei sau este ea neonorabilă și, deși a fost sfătuită în acest sens, totul a rămas fără niciun rezultat. Aceasta este valabil și în cazul soției, care, de asemenea, are dreptul de a cere divorțul în condițiile în care soțul nu este interesat de învățarea și urmarea Religiei și este neonorabil sau are un caracter și un comportament murdar, deținând defecte de caracter ce fac imposibilă conviețuirea cu el, ca, spre exemplu, aceea de a fi el extrem de egoist sau a nu avea dorința în sensul întreținerii relațiilor sexuale în cuplu.

Dezlegarea relației maritale prin decizia soției (khula)

Cu adevărat, atunci când viața de cuplu nu este întemeiată pe înțelegere, iubire și bună conviețuire între cei doi soți, mariajul se transformă dintr-un leagăn al liniștii și compasiunii reciproce într-un generator de suferință și nefericire, și aceasta, mai ales atunci când unul dintre soți nutrește sentimente negative pentru partenerul său. În situații de acest gen, însă, Islamul îndeamnă la răbdare și îndurare, și a spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femeii în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.” [Coran, 4:19]

Însă, dacă situația a ajuns în așa măsură că nu mai poate fi suportată și nu mai există nici resurse pentru răbdare, în această situație a fost permisă despărțirea lor – și dacă antipatia vine din partea soțului pentru soție, atunci are el la îndemână să divorțeze, iar dacă antipatia vine din partea soției pentru soț are ea dreptul de a rupe relația de cuplu prin intermediul al-khula.

Condiția pentru producerea al-khula este restituirea de către soție a mahr-ului pe care l-a primit pentru căsătorie, în virtutea încheierii relației ei cu fostul soț și aceasta este și una dintre cele mai

clare exprimări ale dreptății în Islam, având în vedere că soțul este cel care a plătit acest „mahr” și a suportat cheltuielile aferente căsătoriei. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Divorțul [este îngăduit doar] de două ori, după care [trebuie] sau ținerea [soției] în bună înțelegere, sau slobozirea [ei] cu bunătate. Și nu vă este îngăduit să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit [soțiilor], doar dacă se tem amândouă părțile că nu vor fi în stare să împlinească Poruncile lui Allah. Iar dacă vă temeți că nu veți putea împlini poruncile lui Allah, atunci nu este nici un păcat ca ea să se răscumpere cu ceva. Acestea sunt poruncile lui Allah și nu le încălcați! Aceia care încalcă poruncile lui Allah sunt nelegiuiți! [Coran, 2:229]⁴⁹

Scopul Islamului ascuns în spatele acestora nu este de a păstra nepângărită demnitatea oamenilor și a îi feri de umilire și aceasta este totodată o acțiune în sensul protejării societății în ansamblul ei, prin închiderea tuturor căilor ce ar putea permite pătrunderea răului și a stricăciunii în societate, căci conviețuirea unui bărbat cu o femeie pe care nu o iubește sau conviețuirea unei femei cu un bărbat pe care nu îl iubește împinge, acolo unde nu există o rezistență religioasă puternică, la răspândirea relațiilor dubioase și interzise. Ca soluție la toate acestea a fost acceptată despărțirea celor doi soți și adevăr a rostit Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spunând:

„Iar dacă cei doi se despart, atunci Allah poate să-i înzestreze pe amândoi cu dărnicia Sa. Și Allah este Al-Wasi', Al-Hakim [Cel cu Har Nemărginit Întept].” [Coran, 4:130]

Consecințele libertății sexuale

Islamul a interzis adulterul, pe care l-a făcut dintre păcatele majore, așa cum a interzis și toate cele care incitau la aceasta.

Saiyd Qutub (Allah să aibă milă de el!)⁵⁰ a spus:

⁴⁹ Referitor la aceeași chestiune, menționăm și hadith-ul relatat lui Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) cum că soția lui Thabit ibn Qays a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a spus: „«O, Trimis al lui Allah, nu îl acuz eu pe Thabit pentru defecte în privința caracterului său sau a Religiei sale, însă am devenit eu musulmă și nu îmi este plăcut mie să conviețuiesc într-o manieră neislamică (daca aş rămâne cu el).» Atunci, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Îi vei innapoia tu soțului tău grădina (pe care ți-a dat-o ție (ca mahr)?)» A spus ea: «Da.» Atunci Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, Thaabit, primește grădina ta și divorțează-o pe ea o dată.»” [Bukhari]

⁵⁰ În lucrarea „Fy dzilal al-Qur'an”

„Islamul și-a propus cu desăvârșire luptă împotriva unei sexualități animalice, care nu face diferența între un corp și alt corp (între un individ și un altul). El a tins spre întemeierea unei familii, a unui cuib, și a dezvoltării unei vieți de cuplu care să nu fie limitată la satisfacerea necesităților sexuale și care să se destrame imediat ce momentului fizic efectiv, brut, a luat sfârșit.

Este de dorit, astfel, ca relația sexuală să fie bazată pe sentimente umane nobile, care să facă din întâlnirea celor două trupuri, întâlnirea a două eu-uri și a două inimi și a două suflete și, în ansamblul ei, întâlnirea a doi oameni, legați de o viață împreună, care împărtășesc speranțe comune și dureri comune și un viitor împreună, din care să se ivească urmașii cei mult doriți, ce vor constitui o generație viitoare, îngrijită într-un cuib comun, ale cărui baze sunt puse și susținute de doi părinți grijulii, veghetori și uniți (în tot și în toate).

De aici, apare și severitatea Islamului în privința pedepsei pentru adulter, având în vedere caracterul său de decădere în animalitate, care face să dispară toate aceste semnificații și distruge toate aceste scopuri nobile și coboară ființa umană la monstruozitatea animalului, care nu face diferența între o femelă și alta și nici între un mascul și altul, tot interesul său fiind centrat pe satisfacerea nevoii care se impune cu stringență la un moment dat.

Chiar dacă ar face el diferența și ar sesiza deosebiri (între un partener și altul), nu se află în spatele acestei plăceri (și al acestui tip de relație) nicidecum punerea bazelor vieții și a continuității pe pământ și nu există în urma ei vreo consecință pozitivă și nici voința de a produce ceva pozitiv, și nu este urmată ea de sentimente reale și o afecțiune nobilă, pentru că afectivitatea și sentimentele presupun în natura lor continuitatea și persistența.

Aceasta este ceea ce îl diferențiază de pasiunile izolate și ocazionale pe care mulți le consideră ca fiind afectivitate și pe care le cântă și le elogiază, însă nu sunt ele decât niște emoții animalice ce îmbrăca uneori haina simțămintelor umane.

Cu adevărat, Islamul nu luptă împotriva a ceea ce este natural și înăscut (în ființa umană) și nu consideră acestea ca fiind murdare și impure, ci, dimpotrivă, le sistematizează, le purifică și le ridică deasupra nivelului animalității, înălțându-le până într-acolo încât ajunge la acel ax în jurul căruia roiesc numeroase dintre textele de psihologie și sociologie.

Referitor însă la adulter, și în special la prostituție, Islamul dezgolește această deformare a naturii (umane) de orice implicații sufletești și simțăminte nobile și de orice maniere care au fost atribuite sexualității de-a lungul istoriei omenirii și prezintă acest (act) în goliciunea sa lascivă și impur, așa cum se regăsește el în animal, și mai rău decata atât, căci, chiar și în cazul animalelor și al păsărilor, mulți dintre partenerii acestora trăiesc angajați fiind într-o viață de cuplu ordonată, departe de dezordinea pe care o naște adulterul în unele medii umane.”

Să vedem așadar în continuare care sunt **rezultatele libertății și dezordinii sexuale, și, implicit, consecințele negative inevitabile ale răspândirii adulterului:**

- **Răspândirea epidemiilor și a bolilor grave,** ale căror consecințe nocive nu se restrâng în mod exclusiv la persoana implicată în respectiva relație ilicită, ci se răsfrâng și asupra altora, afectând societatea în ansamblul ei, ca întreg. A spus Allah Al-'Alaa (Preaînaltul):

„Și nu vă apropiați de preacurvie, căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea.”
[Coran, 17:32]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spune:

„O, voi, cei care ați emigrat, (sunt) cinci (cele care), dacă ați fost voi încercați cu ele și au coborât asupra voastră, trebuie să căutați adăpost la Allah spre a le cunoaște, (și cu privire la acestea vă avertizez) – nu apare stricăciunea într-un popor și nu dau ei curs (relațiilor sexuale interzise), fără a se ivi printre ei răni și suferințe necunoscute de cei ce s-au aflat mai înaintea lor; și nu înșeală ei la cântărirea greutăților, fără a fi ei încercați cu sărăcie și greutate în privința procurării celor trebuincioase traiului și asuprire din partea stăpânitorului lor; și nu opresc ei de la darea Zakat-ului, decât oprindu-li-se lor picăturile (de apă ce coboară) din cer și dacă nu ar fi fost animalele (pentru adăparea cărora se pogoară ploaia, deloc n-ar mai fi plouat; și ei nu vor slăbi legământul lor cu Allah și cu Trimisul lui Allah, decât cotropindu-i pe ei inamicii lor și punând stăpânire pe unele bunuri care erau sub stăpânirea lor mai înainte; și atâta vreme cât conducătorii lor nu au condus conform prescripțiilor Cărții lui Allah, îi va face pe ei Allah să se piardă în conflicte obositoare și inutile unii împotriva altora.”

[Bukhari și Muslim]

Persistența în vicii și depravare face să dispară frumusețea umană, din cauza interzicerii ivirii ei prin puritatea sufletului și înnobilarea și înălțarea lui deasupra viciilor și al mojițiilor, și îl transformă pe individ într-un animal uman al cărui interes este exclusiv satisfacerea dorințelor lui și împlinirea scopurilor lui în orice mod cu putință; consecința nu poate fi astfel decât sărăcirea lui generală, pentru că el consumă tot ceea ce el deține – bani, timp, efort – în sensul satisfacerii acestor plăceri ilicite.

Astfel, consecința nu poate fi alta decât insuccesul și remușcarea în Viața Lumească și o pedeapsă rea și dureroasă în Viața de Apoi; și ea este, de asemenea, dintre factorii ce influențează micșorarea speranței de viață, întrucât persistența în vicii și depravare și punerea lor în practică dăunează sănătății și induce apariția bolilor în care își găsesc distrugerea.

- **Creșterea numărului copiilor ilegitiți** care, fără îndoială, sunt copii privați de un mediu natural de creștere și educare, în care să poată primi afecțiunea și blândețea unei familii

apte să ofere călăuzirea comportamentului lor, pe care nimeni altcineva nu o poate face decât prin intervenția tatălui, cât și a mamei, în același timp.

Se formează, astfel, în societate un grup social (deviant) care se opune de obicei normelor și prescripțiilor societății tocmai datorită privațiunilor (la care aceștia sunt supuși).

Anna Freud, în lucrarea sa *Copii fără familie*, face referire la alienarea psihică, ce însoțește educarea copiilor în case de copii și orfelinate și consecințele acesteia apărute în forma tulburărilor afective și a devierilor și înclinațiilor atipice, cărora științele psihicului nu le poate face față decât printr-un efort imens și susținut, și aceasta dacă a putut să le facă față.⁵¹

- **Răspândirea bolilor psihice** precum teama, anxietatea, resimțirea stării de neliniște, resimțirea sentimentului de inferioritate și vinovăție, stima de sine scăzută și complexul de inferioritate, toate acestea drept consecință a întreținerii relațiilor sexuale ilicite, și adevăr a rostit Allah Cel Preamareț când a spus:

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în inșițe împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.” [Coran, 30:21]

- Dezordinea sexuală este și unul dintre motivele **răspândirii dezordinii morale**. Este binecunoscut faptul că, așa cum banii ajută la atragerea și capturarea victimelor și sporirii plăcerilor ce pot fi obținute, tot astfel, odată cu dispariția banilor din mâinile iubitorilor de plăceri ilicite, ei devin capabili întru forțarea tuturor căilor posibile pentru procurarea plăcerilor lor, prin furt, înșelăciune, minciună, fraudă, mită etc; toate acestea pentru a își satisface dorințele și plăcerile, chiar și dacă aceasta va fi făcută în detrimentul altora sau prin forțare și silire acestora, atunci când banii pentru a le cumpăra nu se mai află în mâinile lor.

- **Pogorârea Pedepsei lui Allah** asupra societăților în care se manifestă adulterul și a spus Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Nu încetează comunitatea mea (întru a se manifesta) printr-o stare de bunăstare, până ce apar în ea copiii ilegitiimi. Și dacă au apărut în ea copiii ilegitiimi, (în mod iminent) Allah Azza-aa-jall va coborî asupra lor Pedepsa Sa.”

[Ahmad]

Încheiere

Am prezentat în această carte câteva aspecte cu privire la perspectiva Islamului asupra sexualității, cu scopul de a se putea constitui ca o cheie (spre o mai bună înțelegere) celui doritor să cunoască mai multe cu referire la acest aspect important al vieții omului și la calea pe care a urmat-o Islamul în sensul înălțării și înnobilării acesteia, astfel încât să poată ajunge la nivelul actelor de adorare și supunere față de Allah – pentru care poate fi recompensat musulmanul, dacă a dat curs manierei de manifestare a acesteia prescrisă de Legislația Islamică.

Am dorit ca cele prezentate să fie, de asemenea, un stimulant în sensul cunoașterii mai ample a acestei Religii mărețe care a cuprins totalitatea aspectelor ce privesc ființa umană și existența sa, în general și în particular, precum și (în Viața de Apoi), după moartea sa. Și a mers ea până într-acolo încât a vădit ca faptele dreptcredinciosului musulman, dacă este el sincer întru căutarea celor bune aflate la Allah, nu se termină odată cu moartea sa, ci persistă ele și se perpetuează răsplata celor pe care le-a plinit sau prin el, spre ele au fost alții călăuziți.

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântare alui Allah fie supra sa!) a spus:

„Dacă a murit un om, s-au încheiat (toate) faptele sale, în afară de trei (fapte): o milostenie care se perpetuează⁵², o învățătură care este încă folosită și un fiu dreptcredincios care se roagă pentru el.”

[Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa’i]

De asemenea, a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui asupra sa!):

„Celui care a instaurat în Islam o practică bună, (i se cuvine) lui răsplata pentru aceasta și (în plus) răsplata (obținută) de cei care o vor urma, fără ca aceasta să scadă cu ceva din răsplata lor.”

[Muslim, Nasa’i și Ibn Majah]

Printre evidențele care indică această atotcuprindere a interesului în sensul recompensării comportamentelor legate de viața omului, se află și relatarea lui Salman (Allah să fie mulțumit de el!!), care a spus:

„Ne-a spus nouă (unul dintre) politești: «Cu adevărat îl văd eu pe însoțitorul⁵³ vostru că vă învață pe voi (totul), până într-acolo că vă învață pe voi și cum să vă faceți

⁵² N.t. - de care se beneficiază încă

⁵³ N.t. – Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

nevoile voastre.» Și a spus (Salman): «Așa este. Cu adevărat, ne-a oprit el de la a folosi mâna dreaptă atunci când ne curățăm noi (după eliminarea excrementelor) sau să fim în direcția Qiblah (direcția pentru Rugăciune) atunci când ne facem nevoile. Și ne-a oprit pe noi de la a folosi bălegarul și oasele pentru a ne purifica și a spus: „Să nu se purifice vreunul dintre voi (după eliminarea excrementelor) cu mai puțin de trei pietre.”»”

[Muslim]

Cred că este potrivită aici și redarea afirmațiilor unuia dintre învățații în drept dintr-una dintre țările vestice cu privire la setul de prescripții și reglementări Islamice și la modul în care acestea cuprind toate aspectele existenței umane. Spune **dr. Hopkins** – doctor în filosofie la Universitatea Harvard, în lucrarea sa *Sufletul politicii mondiale*:

„Cu adevărat, drumul dezvoltării și al progresului în țările Islamice nu urmează modelul vestic de interpretare, care susține că religia nu este în măsură a se pronunța cu privire la viața cotidiană, zilnică, a individului și nici asupra sistemului legislativ și politic, ci, dimpotrivă se impune ca omul să poată găsi în religie sursele dezvoltării și ale progresului. Și uneori se întreabă unii dintre ei asupra capacității sistemului Islamic de a naște idei noi și a produce reglementări independente, care să corespundă cu cerințele vieții contemporane. Răspunsul la această întrebare este: «Da. Cu adevărat, în sistemul Islamic se află o capacitate intrinsecă de creștere și, mai mult, din punctul de vedere al deschiderii sale către ceea ce înseamnă dezvoltare, întrece multe dintre sistemele asemănătoare lui. În ceea ce îl privește, însă, dificultatea nu se află în absența în reglementările Islamice a mijloacelor necesare creșterii și progresului, ci, mai curând în absența înclinării către ele și a dorinței de a le utiliza. Și, cu adevărat, mă simt eu îndreptățit să afirm cum că setul de reglementări Islamice cuprinde din abundență totalitatea principiilor necesare succesului.”

Ce poate fi mai măreț decât această Religie, care însoțește omul fără încetare, atât în mișcările lui, cât și în stările lui de repaos, și ordonează și reglementează pentru el totalitatea aspectelor și chestiunilor care îl privesc. Cu adevărat, o Religie (cu asemenea calități) ar merita din partea musulmanilor înșiși să adere la ea cu toată ființa lor și să se țină de ea cu toată puterea lor și să cheme ei la ea și alți oameni, pentru a pogorî și asupra acestora bunăstarea sub pavăza orânduirii sale; iar din partea nemusulmanilor ar merita să se documenteze despre el și să îl cunoască în esența lui, lăsând de-o parte subiectivitatea și ideile preconcepute și aceasta pentru a putea cunoaște cu adevărat caracteristicile sale distincte și pentru a se putea încânta și a se bucura ei de frumusețea sa, căci această religie este cheia care deschide tot ceea ce este bun și închide tot ceea ce este rău.

الحمد لله رب العالمين

وصلّى الله على رسوله الكريم وعالاه وصحبه أجمعين

Toa **ă Lauda** este numai a lui Allah Unic **ăpânul Lumilor și fie ca**
toate binecuvântările lui Allah să fie asupra Profetului Său (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra **și a familiei sale!**

Dacă doriți mai multe informații despre Islam, puteți vizita următoarele site-uri:

<http://www.thekeytoislam.com>

<http://www.islamhouse.com>

<http://www.islamreligion.com>

<http://www.islam-guide.com>

<http://www.islamtomorrow.com>

<http://www.islamqa.info>

<http://www.womeninislam.ws>

<http://www.1ststepsinislam.com>

<http://www.chatislamonline.org>

<http://islamweb.net/>